

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de 06.06.2019

Curtea constituită din:

Judecător de cameră preliminară: MIHAI VALENTIN

Grefier: RĂDUȚ CLAUDIA DENISA

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de **procuror RAMONA JĂRDIEANU**

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petenții **SC EDEN LLC PRIN ADMINISTRATOR TOMA AURICA, SC APROMATCO SA PRIN ADMINISTRATOR GRIGORIU ADRIAN, SC ARBORIA MANUFACTURING SRL PRIN ADMINISTRATOR TOMA AURICA, SC ARGUS ALARM SYSTEM SRL PRIN ADMINISTRATOR GRIGORIU ADRIAN, ȘC FORMBY TRADING LTD PRIN REPRZENTANT TOMA AURICA, GRIGORIU ADRIAN ȘI TOMA AURICA** împotriva ordonanței nr.483/II-2/2018 din data de 12.11.2018 și a ordonanței de clasare pronunțată la data de 13.04.2018 în dosarul nr.287/P/2010, ambele ordonanțe fiind pronunțate de Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Infrațiunilor Asimilate Infrațiunilor de Corupție.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința din camera de consiliu din data de 30.05.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când judecătorul, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art.391 alin.1 C.proc.pen., a stabilit data pronunțării la 06.06.2019, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra cauzei penale de față, reține următoarele:

Prin plângerea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 04.12.2018 sub nr.8472/2/2018, petenții *SC EDEN LLC, SC APROMATCO SA, SC ARBORIA MANUFACTURING SRL, SC ARGUS ALARM SYSTEM SRL, SC FORMBY TRADING LTD, GRIGORIU ADRIAN și TOMA AURICA*, au solicitat în contradictoriu cu intimații *SAVA CĂTĂLIN, MARIN VASILE, ENGLEZU RADU OCTAVIAN, CRISTESCU DORIN DĂNUȚ, DUMITRACHE BOGDAN și ZLATE ANDREI* desființarea soluțiilor dispuse prin ordonanțele nr.483/II-2/2018 din 12.11.2018 a procurorului șef al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, respectiv nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, apreciind că sunt netemeinice și nelegale, fapt ce a condus la prejudicierea intereselor petenților și favorizarea intimaților.

În motivarea plângerii, petenții au arătat că prin plângerea formulată la data de 20.08.2010 au reclamat că un grup de persoane s-au asociat începând cu anul 2007 în vederea preluării prin acțiuni frauduloase a acțiunilor și activelor SC APROMATCO SA. La dosarul astfel format, nr.287/P/2010, au fost conexate sau atașate mai multe plângeri formulate reciproc de către mai multe persoane fizice și juridice la diverse organe de cercetare penală.

La 26.03.2017 procurorul de caz a soluționat obiecțiunile la raportul de expertiză, ordonanță care le-a fost comunicată la data de 12.04.2018. Împotriva acestei ordonanțe au formulat în temeiul art.339 C.proc.pen. o plângere, soluționată prin ordonanța din 15.06.2018 a procurorului șef prin respingerea ca inadmisibilă a plângerii, cu motivarea că prin ordonanța din 13.04.2018 s-a dispus de procurorul de caz clasarea cauzei și declinarea în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București. Susțin petenții că acesta este momentul în care au aflat că la data de 13.04.2018 s-a dispus o soluție de clasare în dosarul nr.287/P/2010.

Cu toate că ordonanța din 13.04.2018, nu le-a fost comunicată, au sesizat judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București cu plângere împotriva acestei ordonanțe, fiind format dosarul nr.6556/2/2018, soluționat prin încheierea din 22.10.2018. Luând la cunoștință de conținutul ordonanței de clasare, petenții au formulat plângere la procurorul ierarhic superior, plângere respinsă ca inadmisibilă de procurorul șef.

Consideră că în mod nelegal a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea formulată de petenți împotriva ordonanței de clasare din 13.04.2018, prin ordonanța din 12.11.2018 a procurorului șef. Apreciază că au fost nesocotite dispozițiile art.315 alin.5 și 286 C.proc.pen., deoarece plângerea a fost respinsă cu motivarea că au mai formulat o plângere la data de 10.07.2018, împotriva aceleiași ordonanțe de clasare, plângere înregistrată sub nr.363/II-2/2018, respinsă la data de 02.08.2018 de procurorul ierarhic superior.

Or, soluția de respingere ca inadmisibilă a plângerii, fără cercetarea acesteia pe fond, igno în opinia petenților soluția adoptată prin încheierea din 22.10.2018 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția I Penală. În aceste condiții, sunt incidente dispozițiile art.280 alin.1 și 282 alin.2 C.proc.pen. Susțin faptul că au interes propriu pentru soluționarea plângerii de către procuror pe fond, astfel cum rezultă și din considerentele încheierii din 22.10.2018.

Consideră că se impune desființarea soluției atacate și trimiterea cauzei la procuror pentru a analiza plângerea împotriva ordonanței de clasare pe fond, în lumina principiului preeminentei dreptului comunicat și a dreptului la un proces echitabil (art.6 din Convenția europeană a drepturilor omului). Apreciază că au fost privați de o analiză efectivă a plângerii, aspect ce nu poate fi suplinit decât prin constatarea de către judecător a nulității ordonanței din 12.11.2018.

În al doilea rând, critică soluția adoptată prin ordonanța de clasare din 13.04.2018.

Astfel, arată că în cauză s-a dispus clasarea cauzei privind pe intimați, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv de complicitate la abuz în serviciu. Totodată, a fost clasată cauza privind pe intimatul Marin Vasile sub aspectul săvârșirii infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite. S-a dispus disjungerea și declinarea în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București a cauzei cu privire la celelalte infracțiuni cercetate.

Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu/complicitate în abuz în serviciu, procurorul de caz a avut în vedere Decizia Curții Constituționale nr.405/15.06.2016, publicată în Monitorul Oficial nr.517/08.07.2016, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.246 C.pen. 1969 și ale art.297 alin.1 C.pen., constatând că acestea sunt constituționale numai în măsura în care sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

Procurorul de caz a reținut generic faptul că nu a putut fi identificată nicio dispoziție pe care persoanele desemnate ca administratori ai societății să o fi încălcat, afirmație care nu este în concordanță cu decizia Curții Constituționale invocată și nici cu situația de fapt reținută de procuror chiar în ordonanța contestată.

Astfel, susțin petenții, nu există în decizia amintită prevederea conform căreia în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu administratorii unei societăți trebuie să respecte o singură lege, respectiv Legea nr.31/1990. Au implicații asupra activității și funcționării unei societăți comerciale și alte legi, a căror încălcare se impunea a fi analizată de organul de cercetare penală (Legea nr.20/1990

privind registrul Comerțului, Legea nr.99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, Legea nr.58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, Codul civil, etc.).

Mai mult, ordonanța de clasare se referă la infracțiunea de abuz în serviciu sau complicitate la abuz în serviciu săvârșita și de alte persoane decât administratorii de societate comercială (2 avocați și un executor judecătoresc), în privința cărora trebuia analizată și legislația care reglementează respectivele profesii.

În legătură cu Marin Vasile, acesta a fost cercetat, conform ordonanței din 17.09.2014, printre altele, pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art. 308 C.pen. și art.309 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen., însă ordonanța de clasare vizează infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, prev. de art.48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplic. art.308 C.pen., art.309 C.pen. și art.5 C.pen.

Consideră că numeroase încălcări ale legii de către intimații în legătură cu care s-a dispus clasarea pentru infracțiunea de abuz în serviciu rezultă din chiar considerentele ordonanței.

În privința intimatului Sava Cătălin:

1. Din cuprinsul paginii 6 din Nota de negocieri nr.260/15.04.2007, precum și din pagina 8 a Actului Adițional nr.2/02.07.2007 la Nota de negocieri nr.260, ambele documente semnate de Sava Cătălin, rezultă că: „...Sava Cătălin își asumă obligația de diligență în vederea întreprinderii tuturor demersurilor legale necesare în vederea dizolvării și lichidării voluntare a SC APROMATCO SA în termen de 1 an de la data semnării prezentei note de negocieri”.

Arată petenții că nu există la dosarul de cercetare penală nicio Hotărâre A.G.A. a APROMATCO SA și niciun document prin care FORMBY TRADING LTD (acționar majoritar la SC APROMATCO SA cu 75,50% din capitalul social) să fi decis dizolvarea și lichidarea societății, iar SAVA CĂTĂLIN nu avea niciun mandat special din partea societății FORMBY TRADING LTD care să-i confere autorizația să dizolve și să lichideze APROMATCO S.A, contrar Legii nr.31/1990 (Titlul VI, art.227 și urm.) care prevede expres situațiile și persoanele îndreptățite să hotărască dizolvarea unei societăți.

2. L-a substituit pe Grigoriu Adrian și firmele acestuia în Notele de negociere din 2003 și 2007, încălcând prevederile Codului civil referitoare la mandat (art.1532 și urm. Cod civil de la 1864).

3. Prin contractul nr.60/11.06.2007, în numele SC APROMATCO SA, Sava Cătălin, administratorul societății, s-a angajat să vândă către un terț indicat de stipulantul PENGANA LLC două dintre imobilele societății care reprezentau 65% din valoarea contabilă a activelor societății; conform dispozițiilor art.153²² din Legea societăților comerciale, un asemenea angajament nu se putea hotărî de către administrator fără a avea, în prealabil, aprobarea A.G.A. În cauză însă convenția a fost semnată de către administratorul societății fără a exista o hotărâre A.G.A. care să o aprobe, contrar prevederilor Legii nr.31/1990.

4. În 16.06.2007 Sava Cătălin a semnat contractul nr.61 prin care ar fi vândut acțiunile emise de APROMATCO SA, unicul activ deținut de societatea FORMBY TRADING LIMITED, către PENGANA LLC, fără acordul proprietarului și fără să aibă o procură specială în acest, așa cum expres prevede Codul Civil Roman din 1864 în vigoare la 16.06.2007 (art.1535, 1536). Așadar, Sava Cătălin avea nevoie de un mandat special din partea societății FORMBY TRADING LIMITED pentru a putea vinde cele 702.609 acțiuni emise de APROMATCO SA și deținute de FORMBY.

5. Chitanța din 16.06.2007 atestă că PENGANA LLC a plătit către SAVA CĂTĂLIN suma de 1.756.522,50 lei, echivalentul a 542.220,25 euro (la un curs de 3,2395 lei/euro). Aceasta reflectă o plată realizată pe teritoriul României de o persoană juridică străină (PENGANA LLC) către o persoană fizică (SAVA CĂTĂLIN), în calitate pretinsă de reprezentant al unei persoane juridice străine. Legea nr.656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor prevede obligativitatea raportării operațiunilor de plăți în numerar ce depășesc echivalentul în lei a 10.000 euro (art.3 alin.6) în cel mult 24 ore la Oficiu, iar persoana care are obligația să raporteze este avocatul, conform art.8 litera e. Trebuie avut în vedere că față de cuantumul sumelor stipulate în

aceste așa zise convenții, față de dispozițiile legale în vigoare în materie financiar bancară ar trebui să existe documente bancare de plată prin bancă, întrucât este interzisă efectuarea de plăți în numerar peste 5.000 lei între societăți pe teritoriul României, indiferent dacă sunt rezidente în România sau altă țară (OUG nr.15/1996 modificată de OUG nr.94/2004).

6. Prin semnarea contractelor 61,62 și 63 din 16.06.2007, administratorul Sava Cătălin și-a asumat în contul societății Apromatco SA obligații în sumă maximă de 16.000.000 euro (așa cum se specifică la art.2.3 din contractul 63), de 5,94 ori mai mari decât activul net contabil al societății. Biletele la ordin care au făcut obiectul executării silite și au fost folosite pentru transferul tuturor imobilelor APROMATCO SA către CONNECTREAL SRL au fost emise de către SAVA CĂTĂLIN, cu încălcarea dispozițiilor imperative ale art.106 din Legea nr.31/1990. În speță, Sava Cătălin, în numele lui Apromatco a constituit garanții (biletele la ordin în alb) în vederea dobândirii propriilor acțiuni ale lui Apromatco de către terțul Pengana, operațiune expres interzisă de lege.

Totodată, având în vedere că prin aceste convenții societatea APROMATCO SA constituia drept garanție întregul patrimoniu al societății: „fond de comerț”, „toate veniturile din chiriile prezente și viitoare” (chirii care reprezentau în fapt, singura sursă de venit a societății), „soldul creditor din toate încasările prezente și viitoare ale societății”, precum și întregul patrimoniu mobil și imobil al societății (Contract de Garanție Mobilă nr.63/16.06.2007 art.3.1 – 3.5, art.7.15), conform dispozițiilor art.153²² din Legea societăților comerciale, un asemenea angajament nu se putea hotărâ de către administrator fără a avea, în prealabil, aprobarea adunării generale acționarilor. În speță de față convenția și garanțiile au fost decise și asumate de către administratorul Sava Cătălin fără a exista o hotărâre AGA care să o probeze.

Astfel, din punct de vedere economic, fără să aibă prevăzut niciun beneficiu/venit din încheierea contractelor nr.61, 62 și 63 din 16.06.2007, SC APROMATCO SA prin administratorul unic SAVA CĂTĂLIN a garantat achiziția propriilor acțiuni de către terțul PENGANA LLC (deși acest tip de operațiune este interzisă expres de art.106 din Legea 31/1990) și a emis adițional contractelor 10 bilete în alb în favoarea PENGANA LLC, bilete care au fost girate către KAMILARI LLC și cesionate către CONNECTREAL S.R.L. și BGA INSTAL ENERGIE S.R.L. Aceste bilete au stat la baza executărilor silite realizate de BEJ Bogdan Dumitrache în 29 dosare de executare 637-665/2010, finalizate cu scoaterea din patrimoniul APROMATCO SĂ, fără o plată efectivă, a 4 imobile reprezentând 77,92 % din activul net contabil. Beneficiul final al executărilor silite făcute în baza acestor bilete la ordin a fost societatea CONNECTREAL SRL, deținută de asociatul unic Zlate Andrei.

7. Nu există niciun document din care să rezulte că s-ar fi adus la cunoștință Adunării Generale a Acționarilor APROMATCO SA conținutul celor trei contracte nr.61, nr.62 și nr.63 din 16.06.2007. Garanția reală mobilă care ar fi fost constituită asupra fondului de comerț al APROMATCO SA prin art.3.2 din Contractul de garanție nr.63 nu a fost înregistrată niciodată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București, deși art.21 din Legea nr.26/1990 prevedea în mod expres obligativitatea înregistrării.

În privința intimatului Marin Vasile

1. Marin Vasile și Englezu Radu Octavian au fost avocați angajați de APROMATCO S.A., de Grigoriu Adrian și Toma Aurica încă din anul 2002; prin urmare aceștia, alături de Sava Cătălin, au avut acces la toate informațiile ce priveau afacerile familiei Grigoriu și s-au folosit de datele și informațiile la care au avut acces, pentru preluarea atât a acțiunilor APROMATCO SA cât și a patrimoniului acestei societăți. Prin modalitatea în care cei doi avocați angajați au acționat în detrimentul clienților, denotă încălcarea de către aceștia a dispozițiilor art.46 alin.1 din Legea nr.51/1995.

2. L-a substituit pe Grigoriu Adrian și firmele acestuia în notele de negociere din 2003 și 2007, fără a achita vreo sumă de bani, obținând un folos nemeritat, încălcând astfel Legea nr.51/1995 și statutul profesiei de avocat

3. A reprezentat APROMATCO SA, fiind angajat de CRISTESCU DORIN DANUȚ, în același timp în care prin societăți controlate (KAMILARI, CONNECTREAL) acesta executa silit societatea și îi prelua imobilele, contrar prevederilor Legii nr.51/1995.

4. A atestat acte de cesiune în cascadă a acțiunilor cunoscând acționarii reali ai APROMATCO SA, atestând date care nu corespund realității.

5. În cazul chitanței din 16.06.2007, avea obligația raportării acestei plăți de 542.220,25 euro în cel mult 24 ore la Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, lucru pe nu l-a făcut, încălcând prevederile Legii nr.656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor.

6. A organizat adunări generale ale acționarilor societății APROMATCO SA cu încălcarea prevederilor Legii nr.31/1990 privind convocare, condițiile de cvorum, etc.

7. A încheiat și atestat contractul dintre Sava Cătălin și el însuși prin care cumpăra 80% din acțiunile SANTEX LLC, cunoscând faptul că Sava Cătălin nu mai deține aceste acțiuni, atestând împrejurări neconforme cu realitatea.

În privința intimatului Zlate Andrei

1. A votat în AGA APROMATCO SA din data de 20.08.2005, în care s-a hotărât ținerea gestiunii registrului acționarilor de către societate, deși în data de referință publicată în convocare nu era înscris în registrul acționarilor, încălcând prevederile art.111, 113 din Legea nr.31/1990; ulterior a votat numeroase hotărâri AGA, fără să fie înscris în Registrul Acționarilor.

2. În calitate de administrator al CONNECTREAL SRL a întocmit contracte de cesiune de creanța cu KAMILARI LLC, devenind astfel creditorul exclusiv al APROMATCO și ulterior proprietarul tuturor imobilelor aparținând acestei societăți. Încheierea contractelor de cesiune încalcă în opinia petenților prevederile art.966 C.civ., cauza actului juridic fiind ilicită, de fraudare a intereselor APROMATCO (menționează petenții că nu a fost plătită nicio sumă de bani, iar la momentul dizolvării KAMILARI LLC, asociatul și administratorul unic MARIN VASILE declara că nu are active, sume de încasat sau de plată).

3. În calitate de asociat unic și administrator al BGA INSTAL ENERGIE SRL a preluat acțiunile APROMATCO SA și a votat în numeroase AGA care încălcau prevederile Legii nr.31/1990 privitoare la convocare și cvorum.

În privința intimatului Englezu Radu Octavian

1. A fost avocatul familiei Grigoriu și a societăților deținute de aceștia încă din 2002, pana în anul 2007, când a reprezentat societățile care au preluat acțiunile și activele societăților deținute de familia Grigoriu, încălcând dispozițiile art.46 alin.1 din Legea nr.51/1995.

2. A fost, începând cu 16.06.2007, în același timp apărătorul APROMATCO SA, angajat de Cristescu Dorin Dănuț și reprezentantul KAMILARI LLC, care a executat silit societatea, dar și apărătorul KOILADA INVEST SRL, JIULUI INVESTMENT SRL, CDG INVESTMENT SRL, FIER FORJAT M&I SRL, care au acționat concertat în vederea preluării patrimoniului și acțiunilor APROMATCO SA, încălcând aceleași dispoziții ale Legii nr.51/1995.

3. A încheiat ca reprezentant al KAMILARI LLC contracte de cesiune de creanță cu CONNECTREAL SRL, încălcând prevederile art.966 C.civ., cauza actului juridic fiind ilicită, de fraudare a intereselor APROMATCO SA.

4. A încheiat împreună cu Marin Vasile actul denumit proces-verbal de adjudecare a acțiunilor deținute de EDEN LLC la data de 14.05.2010, cu încălcarea prevederilor Legii nr.99/1999 (aspect constatat de instanță de judecata care a anulat respectivul act), respectiv fără să parcurgă procedura de executare a garanțiilor reale mobiliare, reglementata de dispozițiile art.62 și urm. din Titlul VI al Legii nr.99/1999.

Intimatul Cristescu Dorin Dănuț

1. A semnat în numele APROMATCO SA la data de 14.06.2010, la biroul executorului judecătoresc Bogdan Dumitrache somația de plată pentru bilete la ordin în valoare de 16.000.000 euro, fără a avea calitatea de administrator al acestei societăți, împiedicând astfel societatea să afle de executare și să exercite căile legale de apărare conform Legii nr.58/1934. A încălcat astfel prevederile Legii nr.31/1990 (art.137 – 152).

2. În calitate pretinsă de administrator a „creat” un registru al acționarilor APROMATCO (cu încălcarea art.98 din Legea nr.31/1990), în care a înscris date nereale, în baza

căroră a convocat și organizat hotărâri AGA cu încălcarea prevederilor art.111 și 113 din Legea nr.31/1990.

3. În calitatea pretinsă de administrator al APROMATCO a emis acte contabile fictive (încălcând prevederile Legii nr.82/1991), în care a evidențiat datorii nereale de peste 40.000.000 lei. Folosindu-se de aceste înscrisuri a depus mai multe cereri de deschidere voluntară a insolvenței societății APROMATCO, cu scopul radierii acesteia, încălcând prevederile Legii nr.85/2006 (art. 26-30).

Intimatul Dumitrache Bogdan

1. În instrumentarea dosarelor de executare a imobilelor APROMATCO nu a îndeplinit procedura prealabilă a somației și protestului așa cum e prevăzută de art.49, art.66-73 din Legea nr.58/1934. Astfel, somațiile au fost comunicate la sediul executorului (și nu al societății, cum prevăd dispozițiile legale), către Cristescu Dorin Dănuț, terț desăvârșit față de societate, iar protestul de plată a fost semnat de aceeași persoană.

2. În instrumentarea dosarului de executare silită a acțiunilor APROMATCO deținute de EDEN LLC, executorul nu a respectat prevederile art.67 și următoarele din Legea nr.99/1999, în baza căreia s-a desfășurat procedura execuțională, respectiv nu a notificat debitorul și proprietarul acțiunilor despre executare (situație constatată de instanță de judecată care a anulat actele de executare efectuate în dosarul 500/2010).

3. În ambele situații executorul nu a verificat caracterul cert, lichid și exigibil creanțelor pretinse, așa cum prevăd dispozițiile art.379 C.proc.civ. de la 1865.

4. A facilitat adjudecarea imobilelor aflate în patrimoniul APROMATCO S.A cu încălcarea dispozițiilor legale prevăzute de art.516, 518 C.proc.civ. conform căroră adjudecarea nu putea fi efectuată decât după plată prețului, dar prin adjudecare CONNECTREAL SRL nu a achitat niciun preț.

Cu privire la fapta de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, s-a reținut în mod eronat de către procurorul de caz că în perioada 15.08.1999 – 01.09.2009 avocatul Marin Vasile ar fi fost suspendat din funcție. Baroul București a confirmat că din eroare a fost trecut anul 2009, de fapt suspendarea a operat doar pe o perioadă de 2 săptămâni, între 15.08.1999 și 01.09.1999, datorită unor restanțe la plata contribuțiilor la Barou (a se vedea în acest sens adeverința nr. 1055/04.02.2011, care a fost depusă de avocații care îl reprezintă pe Marin Vasile în dosarul nr.45108/3/2011, pe rolul Tribunalului București, ulterior fiind depusă de către petenți la dosarul de cercetare penală). Prin urmare, consideră petenții că acest motiv de clasare nu este întemeiat.

Fac trimitere petenți la dispozițiile art.12 din Legea nr.78/2000 și cele ale art.17 din OUG nr.43/2002, considerând, contrar celor reținute în ordonanța de clasare, că toate persoanele implicate intrau în categoria persoanelor asimilate funcționarilor publici.

Un alt aspect ignorat prin ordonanța de clasare din 13.04.2018 este că s-a avut în vedere numai valoarea prejudiciului la bugetul de stat estimat de la suma de 896.291 lei, fără a se avea în vedere prejudiciul înregistrat de SC APROMATCO SA, de peste 25.000.000 euro. Valoarea exactă a prejudiciului înregistrat de APROMATCO SA, care constă în valoarea de circulație a terenurilor la momentul executării silite nu a fost încă stabilit de organul de cercetare penală, deși prin ordonanța procurorului din data de 26.10.2012 S-a dispus efectuarea constatări tehnico – științifice care să stabilească valoarea de piață a imobilelor adjudecate la data do 16.06.2007, 19.01.2011, respectiv 25.03.2011. Această constatare nu a fost efectuată până la acest moment.

Faptele săvârșite de grupul infracțional condus de Marin Vasile se circumscriu faptelor conexe cu infracțiunile de corupție și prin prisma reglementărilor stabilite prin art.13 din OUG nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.

În opinia petenților cel mai flagrant aspect legat de această speță constă în faptul că, prin actele fictive (contracte de cesiune acțiuni, actele de adjudecare a patrimoniului APROMATCO SA gândite și elaborate de grupul infracțional condus de Marin Vasile), s-a distrus o afacere de peste

30.000.000 euro și persoanele responsabile de acest dezastru în continuare beneficiază din puținul care a mai rămas din rezultatele faptelor lor penale, fără nicio restricție.

Prin ordonanța de clasare din 13.04.2018 nu s-a avut în vedere că dispozițiile Legii nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare sunt aplicabile și lui Sava Cătălin și Cristescu Dorin Dănuț, întrucât aceștia, în calitate de administratori ai SC APROMATCO SA au încheiat tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției sau însărcinării sale, fapte ce sunt prevăzute de art.12 lit.a din lege.

Susnumiții, prin toate activitățile întreprinse, au acționat în opinia petenților în dauna intereselor SC APROMATCO SA și au facilitat devalizarea societății, încălcând prevederile art.71 din Legea nr.31/1990 care făceau trimitere la mandatul civil, reglementat la data săvârșirii faptelor de art.1532-1551 C.civ. 1864.

De asemenea, s-a ignorat total faptul că societățile conduse de avocatul Marin Vasile au avut la baza o rezoluție infracțională unde pe lângă infracțiunea prevăzută de art.29 din Legea nr.656/2002 privind spălarea banilor au fost facilitate și aranjamente financiare fictive, transferând prin acte false acțiunile SC APROMATCO SA la sume de milioane de euro, știind că aceste transferuri rezultau dintr-o activitate nelicită, prin disimularea unor drepturi asupra acțiunilor și patrimoniului APROMATCO s.a.

În cazul în care judecătorul nu va constata nulitatea ordonanței din 12.10.2018, solicită în subsidiar să admită plângerea și să dispună trimiterea cauzei la parchet pentru completarea urmăririi penale, cu atât mai mult cu cât ordonanța de clasare din 13.04. 2018 are la bază o eroare materială întrucât s-a apreciat de procurorul de caz că avocatul Marin Vasile nu s-ar face vinovat de exercitarea unor activități incompatibile cu profesia de avocat pe motiv că în perioada 15.08.1999-01.09.2009 ar fi fost suspendat de Baroul București, aspect ce nu corespunde realității.

În drept au fost invocate dispozițiile art.340 C.proc.pen.

În susținerea cererii a fost solicitată proba cu înscrișuri: adeverința nr.1055/04.02.2011 emisă de Baroul București, încheierea din 22.10.2018 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr.6556/2/2018.

Efectuându-se verifică la ON.R.C. s-a constatat că ARGUS ALARM SYSTEM SRL apare ca fiind radiată. S-a solicitat SC Eden LLC și SC Formby Trading LTD să facă dovada calității de reprezentanți ai semnatarilor cererii, fiind depuse înscrișuri în acest sens (f. 144-161 vol.I). De asemenea, au fost atașate extrase O.N.R.C. privind celelalte societăți comerciale române.

În conformitate cu art.341 alin.2 C.proc.pen. intimatul Marin Vasile a depus note scrise la data de 27.05.2019 – „memoriu cu privire la admisibilitatea și temeinicia plângerii formulate de către petenți”.

Astfel, intimatul a arătat că, împotriva actului procedural, toți petenții s-au adresat cu două plângeri – ale căror conținuturi coincid – procurorului ierarhic superior: o dată la 10.07.2018, a doua oară la 08.10.2018.

În conformitate cu dispozițiile art.340 alin.3 C.proc.pen. plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire trebuie să cuprindă, inter alia, datele de identificare a fiecărui petent iar potrivit dispozițiile art.289 alin.3 – 5 – incidente în baza alin. 4 al art.340 C.pr.pen – când plângerea este formulată prin mandatar, mandatul este special, iar procura rămâne atașată plângerii; în fine, potrivit dispozițiilor art.72 din Legea nr.31/1990 obligațiile și răspunderea administratorilor sunt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat și de cele special prevăzute în această lege. Or, examinând după aceste criterii imperative plângerea comună a persoanelor juridice cu scop lucrativ, în opinia intimatului plângerea este inadmisibilă fiindcă reprezentanții lor nu au fost mandatați cu procură specială să atace în justiție nici ordonanța nr.287/13.08.2018, nici ordonanța nr.363/II-2/2018, iar confecționarea ad-hoc a unor mandate pentru a ratifica plângerea neîncuviințată în termenele reglementate la art.338 și art.340 C.prOC.pen., ar fi tardivă în raport cu aceleași texte de lege

Mai arată intimatul că în ambele plângeri, mai ales în prima, petenții reclamă neregularități ale actelor de urmărire penală, în ciuda faptului că instituția plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimiteră în judecată nu include și sesizările reglementate la art.339 C.proc.pen.

De asemenea, se susține că prin necomunicarea ordonanței de clasare s-a adus atingere drepturilor fundamentale – dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare.

În opinia intimatului, o soluție absolutorie de răspundere penală nu afectează în niciun fel drepturile fundamentale ale persoanei. În ceea ce privește nemulțumirea petenților legată de necomunicarea acestei soluții de clasare, judecătorul a constatat că, într-adevăr, conform dispozițiilor legale, organele de urmărire penală aveau obligația comunicării acestora către petenți în vederea promovării plângerii, conform art.339, 340 C.proc.pen., însă respectiva necomunicare nu este de natura să determine nulitatea soluției pronunțate, ci doar a avut ca efect rămânerea acesteia în termenul de formulare a plângerii.

În privința „dreptului” la apelarea controlului ierarhic, intimatul arată că oricum o ordonanță de clasare este verificată din oficiu de către procurorul ierarhic superior, iar dacă apreciază că soluția este corectă, acesta din urmă va semna și adresa de înaintare a unei copii de pe ordonanță. Însă, în cazul în care apreciază că soluția de clasare este nelegală și netemeinică, o infirmă motivat, nemaifiind necesară, în acest caz, comunicarea ordonanței.

În privința încălcării dreptului la un proces echitabil prin necomunicarea ordonanței de clasare, intimatul a învederat că nu este vorba de o judecată asupra fondului cauzei penale, pentru că incident dreptul invocată. Se arată că în procedura plângerii împotriva soluțiilor de clasare nu există interese potrivnice, iar petenții nu au dreptul să invoce nesocotirea de către organul de urmărire penală a dreptului lor la un proces echitabil prin necomunicarea ordonanței de clasare - fiindcă echitatea privește raporturile dintre părți, iar nu raporturile dintre acestea și magistrați sau avocați.

În privința infracțiunii de efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția pe care o îndeplinește o persoană, prev. de art.12 din Legea nr.78/2000, apreciază că niciunul dintre petenți nu justifică un interes legitim în cauză. În același sens este și recursul în interesul legii în aplicarea art.278¹ alin.1 C.proc.pen., cu privire la calitatea procesuală de persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate a Agenției Naționale de Integritate.

În opinia intimatului, plângerea este inadmisibilă și pentru că a fost formulată de Grigoriu Adrian, care și-a arogat în fața judecătorului de cameră preliminară, în mod fals, calitatea de administrator al Argus Alarm System SRL, societate radiată, deci fără capacitate de folosință și fără să aibă vreun administrator.

Grigoriu Adrian nu are nici calitatea de reprezentant legal al petentei APROMATCO SA pentru că a fost „desemnat” de către persoane care – evident – nu sunt acționari, respectiv de către Eden LLC și de către Manolache Ionica.

Învederează că Grigoriu Adrian își arogă calitatea de administrator al Apromatco SA începând cu anul 2007, în temeiul unor hotărâri adoptate de către Eden LLC și Manolache Ionica. În ceea ce o privește pe Manolache Ionica aceasta a pierdut calitatea de acționar al Apromatco prin vânzarea pachetului de acțiuni către Zlate Andrei (contractul din 29.06.2005 și confirmarea calității de acționar emisă la 07.09.2005 de administratorul de atunci al Apromatco). Mai mult, Zlate Andrei a votat în calitate de acționar în adunarea din data de 20.08.2005 (hotărâre publică în Monitorul Oficial partea a IV-a nr.3127 din 27.11.2005) ca deținător al aceluiași număr de acțiuni (38457 acțiuni) pe care le invocă în prezent Manolache Ionica a le avea în proprietate. La această adunare a acționarilor a participat inclusiv Formby Trading Ltd și nimeni nu a negat nici în cadrul adunării și nici ulterior că a avut loc transferul de acțiuni de la Manolache Ionica la Zlate Andrei. Mai mult, beneficiarul real al Formby Trading Ltd și al Eden LLC, Grigoriu Adrian, nu a atacat niciodată această hotărâre a A.G.A. Apromatco SA.

În ceea ce privește societatea Eden LLC, aceasta invocă dobândirea acțiunilor de la fostul acționar Formby Trading Ltd printr-un acord încheiat cu Formby Trading Ltd la 23.07.2007. Numai că – dincolo de orice alte discuții privind legalitatea actului invocată de Eden LLC – fostul acționar Formby Trading LLC a înstrăinat anterior pachetul de 702.509 acțiuni (75,5% din acțiunile emise

de Apromatco SA) către Pengana LLC, la 16.06.2007 (a se vedea Decizia nr.3495 din 24.10.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă în dosarul nr.5117/1/2012 care confirmă legalitatea acestei tranzacții). Altfel spus, indiferent dacă acordul menționat este sau nu un fals, el este vădit ineficace.

Mai mult, împotriva lui Manolache Ionica s-a început urmărirea penală la data de 06.10.2008 (dosarul nr.1077/P/2008 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, conexat ulterior la dosarul nr.287/P/2010 al DNA – Structura Centrală pentru infracțiunea de fals în declarații constând în aceea că a declarat în fals unui notar public că nu a cesionat acțiunile lui Zlate Andrei. Urmărirea penală pentru această faptă nu a fost finalizată.

De asemenea, prin același act s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva lui Grigoriu Adrian pentru că în perioada iulie – noiembrie 2007 numitul Grigoriu Adrian a înlocuit în registrul acționarilor firma Formby LTD cu firma Eden LLC în locul firmei Pengana LLC care cumpărase acțiuni de la Formby Ltd. De altfel, așa cum reiese din certificatul constatator eliberat de O.N.R.C. T.B. nr.608894 din data de 01.04.2019, acționarul majoritar al APROMATCO SA este Pengana, iar nu Eden LLC.

În continuare, intimatul consideră că plângerea este inadmisibilă și pentru că petenții au decăzut din termenul de a formula plângere împotriva ordonanței din 13.04.2018 emisă de procurorul de la DNA.

Astfel, la data de 10.07.2018, petenții din prezenta cauză au formulat o plângere adresată procurorului șef de secție, solicitând inclusiv desființarea ordonanței din 13.04.2018 și trimiterea cauzei la procuror pentru continuarea urmăririi penale, cu motivări care antamează fondul litigiului penal.

Această plângere a fost respinsă de către procurorul competent prin ordonanța din data de 02.08.2018. Drept urmare, petenții s-au adresat judecătorului de cameră preliminară la data de 28.08.2018 (dosar nr.6556/2/2018). La data de 17.09.2018 petenții au studiat/fotocopiat dosarul nr.6556/2/2018 (pagina 43 din dosarul instanței), iar la data de 8.10.2018 (anterior finalizării judecării în dosarul nr.6556/2/2018 prin încheierea din data de 22.10.2018) au formulat o nouă plângere adresată procurorului șef al direcției. Această nouă plângere a fost respinsă ca inadmisibilă de către procurorul competent la data de 12.11.2018.

Împrejurarea că la data de 10.07.2018 petenții au formulat plângere împotriva ordonanței din data de 13.04.2018 poate fi interpretată în sensul echipolenței actelor, text cuprins în Codul de procedură civilă – art.468 alin.3, acest cod fiind de aplicabilitate generală în materie de proceduri dacă legea nu prevede altfel (art.2 alin.2 C.proc.civ.).

Un alt aspect al inadmisibilității plângerii îl constituie faptul că unii petenți nu sunt persoane interesate.

Cu privire la intimat procurorul a dispus clasarea pentru infracțiunea prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000. Toate documentele din 2007 au fost semnate în calitate de avocat, dublată de calitatea de mandatar în sensul reglementării din Codul civil/comercial (în temeiul a două procuri speciale date de administratorii societății Pengana LLC la data de 15.05.2007, astfel încât nu se poate reține că actele de comerț au fost efectuate de el.

Actele de comerț au fost efectuate de către societatea Pengana, intimatul fiind doar un prepus care nu a acționat în nume propriu și nici pentru sine. Nu a cumpărat acțiuni, nu a vândut acțiuni, nici ca avocat și nici ca persoană fizică.

Deși soluția de clasare se impunea, argumentele pentru aceasta au fost eronate. În realitate, calitatea de avocat nu este similară cu o funcție la care face referire procurorul, funcție asimilată funcționarului public. Așa cum s-a pronunțat repetat instanța supremă, avocatul nu este nici funcționar public și nici funcționar privat. Mai mult, art.37 alin.1 din Legea nr.51/1995 prevedea explicit că „în exercitarea profesiei avocații sunt ocrotiți de lege, fără a putea fi asimilați funcționarului public sau altui salariat”.

Prioritar se impune a se analiza care dintre petenți justifică a fi persoane interesate în plângere.

Astfel, interesul real al petentului Grigoriu Adrian nu se referă la starea de incompatibilitate, ci la anularea efectelor deciziei nr.3495/24.10.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dintr-o altă perspectivă, dacă prin absurd se apreciază că exercitarea mandatului dat de Pengana constituie un act de comerț, solicită a se constata că nu a fost niciodată avocatul Fromby, astfel că nu a folosit informațiile sale pentru a încheia contractul cu această societate. A fost avocat al lichidatorului Apromatco în 2006 și nici în această postură nu a folosit informații privind acțiunile (cumpărate la valoarea nominală de la Formby) împotriva Apromatco sau împotriva lichidatorului.

Referitor la infracțiunile de complicitate la abuzul în serviciu imputate lui Sava Cătălin, ordonanța din data de 13.04.2018 este legală, respectiv nu s-a încălcat nicio prevedere a legii sau a vreunei ordonanțe de urgență ori ordonanțe de guvern prin încheierea actelor atestate de intimat sub numerele 61, 62 și 63 din 16.06.2007.

Mai mult, s-a reținut de către procuror că ar fi întocmit aceste contracte, activitatea de întocmire fiind considerată complicitate la abuzul în serviciu al lui Sava Cătălin. Însă, arată intimatul, nu a întocmit aceste contracte. Ele au fost negociate și supuse atenției administratorului din Cipru al Formby Ltd (Stellios Sawides), care a și redactat conținutul lor, comunicându-le apoi lui Sava Cătălin la data de 16.06.2007, dată la care au și fost semnate (a se vedea declarația lui Sava Cătălin din iunie 2013).

Cum Sava Cătălin nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută, nici el nu poate fi acuzat că l-a fi ajutat la săvârșirea vreunei fapte penale. Legalitatea contractului atestat sub nr.61/16.06.2007 a fost constatată prin hotărâre irevocabilă pronunțată de instanța supremă (decizia nr.3495/24.10.2013 a Î.C.C.J. – Secția a II-a civilă), iar contractele cu numerele 62 și 63 au făcut corp comun cu contractul nr.61, fiind încheiate în temeiul aceluiași mandat conferit lui Sava Cătălin de către administratorul Stelios Savvides. Cum înalta Curte a stabilit că mandatul era valid și legal pentru contractul 61, este evident că nu putea fi invalid sau nelegal pentru celelalte două contracte. Este de notat că prin procura respectivă corelată cu art.198 din actul constitutiv al Formby LTD, Sava Cătălin fusese desemnat ca unic reprezentant cu puteri depline al Formby pe teritoriul României.

Mai este de notat că Arboria Manufacturing SRL și Formby Trading Ltd nu pot fi considerate persoane interesate în a ataca ordonanța din data de 13.04.2018. Abuzul în serviciu, și dacă ar fi real, nu a vătămat în niciun fel Arboria Manufacturing SRL — persoană juridică cu totul exterioară raporturilor juridice descrise de petenți ca fiind infracțiunea de abuz în serviciu săvârșită de Sava Cătălin, pe care l-ar fi ajutat intimatul.

În ceea ce privește societatea Formby Trading Ltd, solicită a se constata că aceasta a încheiat – prin reprezentanți diferiți – două acte de transmitere a proprietăți asupra aceluiași pachet de acțiuni emise de către Apromatco SA, respectiv contractul nr.61/16.06.2007 (semnat în România) și Acordul din data de 23.07.2007 întocmit și semnat în Cipru pentru a încerca să justifice un nou transfer de acțiuni (aceleași) către Eden LLC (în condițiile în care beneficiarii reali ai Eden și Formby erau aceiași — soții Grigoriu Adrian și Toma Aurica). Din moment ce Formby nu mai este proprietar al acțiunilor vândute, indiferent care dintre acte ar fi considerat legal, această societate nu poate justifica niciun interes în obținerea unei condamnări pentru semnarea actelor din data de 16.06.2007.

Appreciază că prin plângerea dedusă judecătii se încearcă – în realitate – tergiversarea soluționării cauzei pe fondul său către parchetul competent – D.I.I.C.O.T., câtă vreme în acest dosar Grigoriu Adrian și Toma Aurica sunt acuzați de evaziune fiscală și spălare de bani.

În continuare intimatul face o prezentare a situației de fapt, din perspectiva acuzațiilor aduse petenților Grigoriu Adrian și Toma Aurica.

Solicită prin urmare, în temeiul art.341 alin.6 lit.a C.proc.pen. respingerea ca inadmisibilă/neîntemeiată a plângerii formulate de petenți împotriva ordonanței din 13.04.2018 și a ordonanței nr.363/II-2/2018 a procurorului șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul D.N.A.

Au fost depuse înscrisuri – f. 18-260 (vol.II).

La data de 28.05.2019 au depus note scrise intimații Sava Cătălin și Englezu Radu Octavian, conform art341 alin.2 C.proc.pen., solicitând respingerea plângerii formulate de petenți.

În fapt, intimații arată că la data de 16.06.2007 Sava Cătălin, în calitate de administrator al firmei cipriote Formby Trading LTD și de administrator unic al societății comerciale Apromatco SA unde prima deținea o participație de 75,5 % din acțiuni, a încheiat cu firma americană Pengana LLC – Washington DC reprezentată legal în România de av. Marin Vasile un contract de cesiune acțiuni înregistrat sub nr.61/16.06.2007 prin care firma cipriotă vindea întregul pachet de acțiuni deținute în România contra sumei de 17.500.000.000 lei vechi, sumă pe care a primit-o la data semnării actelor și din care Grigoriu Adrian a primit 16.000.000.000 lei în împrejurările cuprinse în declarația din luna iunie 2013. La aceeași dată (16.06.2007) s-a încheiat încă două contracte de garanție nr.62 și 63/16.06.2007 care fac corp comun cu primul contract (61/16.06.2007) și reprezentau o explicitare a garanțiilor constituite (gaj cu termen pe acțiunile cesionate, emiterea mai multor bilete la ordin pentru garantarea înregistrării în registrul comerțului a noului acționar Penagana LLC – Washington DC și în registrul acționarilor Apromatco SA, obligația Formby de a nu înstrăina pachetul de acțiuni până la data predării gestiunii Apromatco, etc.). În acest sens fac trimitere la decizia irevocabilă nr.3495/24.10.2013 a Î.C.C.J., care validează contractul din 16.06.2007, încheiat de Sava Cătălin ca administrator Formby și cesionara Pengana LLC.

Având în vedere relațiile de rudenie dintre Sava Cătălin și Grigoriu Adrian (naș/fin), acesta a cunoscut tot timpul stadiul negocierilor cu av. Marin Vasile care a început în luna decembrie 2006, societatea Apromatco SA aflându-se în insolvență la acel moment (12.09.2005 – 10.05.2007) și care avea mare nevoie de finanțare în numerar.

În data de 26.06.2007, după data cesiunii din 16.06.2007, av. Marin Vasile a procedat la înregistrarea contractelor 61/62/63 pe Arhiva electronică de garanții reale mobiliare a Camerei de Comerț a României și publicarea în Monitorul Oficial nr.1991/06.07.2007 a convocării AGA Apromatco pentru data de 10.08.2007 având înscris la pct.1 prezentarea noului acționar Pengana LLC – Washington DC, în urma cesiunii acțiunilor de la Formby la Pengana .

La data de 23.07.2007 firma cipriota Formby, prin administratorul din Cipru (Stelios Savvides) încheie un nou contract de cesiune acțiuni (în Cipru) cu firma Eden LLC care avea ca obiect tot cele 75,5 % acțiuni Apromatco SA , care au mai fost înstrăinate o dată în România de către Sava Cătălin. În declarația din 20.09.2011 dată în fața poliției din Nicosia Stelios Savvides nu mai recunoaște că a încheiat acordul din 23.07.2007 dintre Formby și Eden LLC privind acțiunile Apromatco , nici contractul de împrumut de 20.000.000 euro încheiat între Formby și Eden și nici faptul că ar cunoaște firmele Eden, Apromatco și Pengana.

În cele două firme (Formby și Eden LLC) erau aceeași acționari, Grigoriu Adrian și soția lui Toma Aurica, împrejurare necunoscută de Sava Cătălin la data cesiunii (16.06.2007).

Plata acțiunilor dintre Formby și Eden LLC s-a realizat prin dare în plată între cele două firme offshore, cu contravaloarea unor utilaje „importate” de Arboria Manufacturing în 2001 (asociat tot Grigoriu Adrian) a căror preț a fost umflat de peste 20 de ori în vama Constanța (de la 140.000 USD la 2.800.000 USD) și a unor împrumuturi fictive de 20.000.000 euro între cele două offshore – uri , conform actelor vamale atașate în dosarul 3179/P/2007, care fac obiectul cercetării penale pentru evaziune fiscală și spălare de bani (dosarul disjuns la DIICOT, raportul de expertiză contabilă obiectivele 14,15 și 16 și raportul O.N.P.C.S.B. nr. ONPCSB C/XIII/931 din 20.03.2015).

La data de 31.07.2007 firma Eden LLC reușește să se înregistreze la registrul comerțului ca acționar Apromatco SA prin falsificarea de către Grigoriu Adrian a semnăturii intimatului Sava Cătălin, administrator unic Apromatco Sa. În urma acestui fals se procedează la ocuparea abuzivă a sediului societății Apromatco, la falsificarea registrului acționarilor prin radierea firmei Pengana LLC ca acționar legal și înregistrarea firmei Eden LLC și schimbarea intimatului Sava Cătălin ca administrator (AGA din 10.08.2007) cu Bădănoiu Georgeta, cumnata lui Grigoriu și sora lui Toma Aurica. Ulterior, până în anul 2010 au fost numiți alți trei administratori, toți rude/afini: Toma Marian, Manolache Ionica, Găliceanu Nicolae, pe măsură ce firma Pengana reușea să-i suspende pe așa-ziii administratori.

Arată intimații că toate împrejurările și faptele enumerate mai sus sunt cuprinse în dosarele 3179/P/2007 și 1077/P/2008 conexate la dosarul 287/P/2010 al DNA.

Începând cu 23.07.2007 (data Acordului încheiat în Cipru) Grigoriu Adrian nu a mai recunoscut niciun contract semnat de Sava Cătălin în România, așadar nici cele trei contracte menționate (61/62/63) care au fost atacate în instanță pe motiv că Sava Cătălin nu a avut un mandat special să le semneze, susținere contrazisă de decizia Î.C.C.J. nr.3495/24.10.2013. Contestarea contractelor și neexecutarea lor a dus la activarea clauzelor penale cuprinse în contracte și la executarea garanțiilor constituite în momentul semnării lor/primirii prețului cesiunii. Singurul vinovat de declanșarea întregului litigiu este Grigoriu Adrian și firmele offshore controlate de el, care după primirea prețului cesiunii nu a mai vrut să recunoască valabilitatea contractelor 61/62/63/2007.

Mai arată că sumele la care se referă petenții, de ordinul zecilor de milioane de euro, sunt vădit exagerate, iar în opinia lor prezenta plângere urmărește aceeași țintă – tergiversarea urmăririi penale și întârzierea judecății și anularea efectelor deciziei Î.C.C.J. nr.3495/24.10.2013.

Intimații consideră că plângerea este tardiv formulată.

Din actele aflate la dosar reiese ca la data de 10.07.2018 petenții formulează plângere, cu toate ca aceștia afirmă că au aflat de soluția din 13.04.2018 la data de 15.06.2018. Cu toate că au aflat încă din 15.06.2018 de existența ordonanței din 13.04.2018, petenții formulează plângere la 10.07.2018, cu toate că ultima zi de depunere a plângerii era 06.07.2018 (20 de zile libere).

Procurorul șef, trecând peste acest impediment, constată în ordonanța din 02.08.2018 că plângerea este neîntemeiată. La data de 28.08.2018 petenții se adresează judecătorului de cameră preliminară.

Aceasta din urmă cerere întrunește toate elementele unei căi de atac, atât din punct de vedere al legalității, cât și al prezentării situației de fapt. Consideră intimații că în speță se poate aplica regula echipolenței actelor din dreptul procesual civil referitoare la formularea apelului înainte de a fi comunicată hotărârea instanței prev. de art.468 alin.3 C.proc.civ. – dacă o parte face apel înainte de comunicarea hotărârii, aceasta se socotește comunicată la data depunerii cererii de apel.

Mai mult, la data de 17.09.2018 Grigoriu Adrian depune la arhivă o cerere de copiere a întregului dosar (fila 43 dosar nr.6556/2/2018), când teoretic a luat act de ordonanța de clasare. În timpul judecării dosarului nr.6556/2/2018, la 08.10.2018, depune la DNA o nouă plângere împotriva ordonanței de clasare din 13.04.2018.

Soluționând cea de a doua plângere din 08.10.2018, procurorul ierarhic a respins-o ca inadmisibilă. La data de 04.12.2018 petenții formulează o nouă plângere la instanță după respingerea plângerii ca inadmisibilă prin ordonanța din 12.11.2018, care face obiectul prezentului dosar.

Prin încheiere din data de 22.10.2018, pronunțată în dosarul nr.6556/2/2108 judecătorul de cameră preliminară a considerat că cererea a fost „prematur” introdusă. Susțin petenții că prima soluție a procurorului șef din 02.08.2018 nu a fost desființată, dar cu toate acestea petenții formulează plângere împotriva celei de-a doua ordonanțe.

În privința interesului legitim în formularea plângerii, intimații au susținut că, pentru a justifica sesizarea organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată, interesul trebuie să fie legitim, juridic (corespunzător cerințelor legii materiale și procesuale), născut și actual, personal sau public. Interesul este legitim când se urmărește afirmarea sau realizarea unui drept subiectiv recunoscut de lege, respectiv a unui interes ocrotit de lege și potrivit scopului economic și social pentru care a fost recunoscut, iar exercitarea unui drept subiectiv fără interes legitim constituie abuz de drept.

În speță, Grigoriu Adrian și Toma Aurica (soți) și firmele lor, Eden LLC, Formby Trading LTD, Arboria Manufacturing SRL, Argus Alarm System SRL, nu au un interes legitim în formularea cererii pendente.

Astfel, Argus Alarm System SRL este dizolvată și radiată din registrul comerțului. Arboria Manufacturing SRL nu este parte și nici nu este prejudiciată de cesiunea din 16.06.2007 dintre Formby și Pengana și nici de cele două contracte 62 și 63. Formby Trading LTD nu este

prejudiciată în niciun fel, fiind cea care a vândut de două ori același pachet de acțiuni, o dată în România către Pengana și o dată în Cipru către Eden LLC.

Eden LLC este autorul faptei de înșelăciune în detrimentul Pengana și a av. Marin Vasile care a plătit un pachet de acțiuni care a fost revândut în Cipru de către Grigoriu către firma proprie Eden LLC.

În concluzie, Eden LLC nu este acționarul Apromatco SA pentru a justifica un interes legitim și propriu pentru a formula plângeri în interesul acesteia. Tocmai pe baza acestor înscrisuri false (acordul din Cipru din 23.07.2007 și votul în AGA Apromatco 2007-2010-2014-2018) se perpetuează o stare de incertitudine de aproape 12 ani privind situația juridică a Apromatco SA, aceasta fiind condusă de o persoană care nu are nicio calitate legitimă.

În continuare, intimații au combătut punctual susținerile petenților privind săvârșirea faptelor de abuz în serviciu.

1. Dizolvarea unei societăți comerciale nu se poate face decât respectând o procedură legală prevăzută de Legea nr.85/2014 (83/2000) care trece prin filtrul unui judecător al Tribunalului de insolvență și nu se poate realiza decât legal, indiferent de promisiunile administratorilor sau acționarilor ; deci aceasta nu poate fi abuzivă, cât timp se poate face numai legal prin decizia judecătorului sindic. Punerea sub protecția judecătorului sindic a unei societăți comerciale nu este o infracțiune.

2. Intimatul Sava Cătălin susține că a acționat începând cu anul 2001 ca administrator al firmei Formby pe teritoriul României – administrator cu puteri depline – și nu trebuia să ceară nicio aprobare de la alte persoane – a se vedea decizia nr.3495/24.10.2013 a Î.C.C.J. Solicită a se observa că în perioada 2001-2007 s-au încheiat un număr mare de contracte comerciale (acte de dispoziție încheiate în calitate de administrator și în baza aceleiași autorizații din 2001) cu valoare financiară mult peste valoarea contractelor 61/62/63/2007, acte care nu au fost contestate până în prezent de către Grigoriu Adrian, deoarece nu avea interes (părți contractante fiind firme în care era acționar beneficiar același Grigoriu Adrian).

3. Pe perioada mandatului său de administrator al Apromatco SA 30.04.2005 – 12.09.2005 și 10.05.2007 – 10.08.2007 (în perioada 12.09.2005 – 10.05.2007 societatea a fost în insolvență și condusă de un administrator judiciar), nu a vândut niciun imobil sau vreun bun mobil al societății și nu a creat niciun prejudiciu acesteia. O simplă promisiune de vânzare nu echivalează cu înstrăinarea bunului așa cum este cuprins în contractul 60/11.06.2007 și nu trebuia nicio aprobare AGA, astfel că nu sunt incidente dispozițiile art.153 din Legea nr.31/1990.

4. Susține că nu avea nevoie de un mandat special de la Formby, din moment ce era administratorul acesteia și a acționat în limitele mandatului său comercial și în limitele dispozițiilor actului constitutiv al Formby Tyrading LTD, care avea ca obiect de activitate (art.11) vânzarea/cumpărarea de acțiuni, obligațiuni, capitaluri. Răspunderea sa era față de administratorii din Cipru, nu față de Grigoriu Adrian care se ascundea în spatele firmei offshore și a administratorilor din Cipru, iar răspunderea sa poate fi doar conform legii din Cipru și a actului constitutiv Formby, aplicându-se regulile mandatului comercial și nu a celui civil, sens în care face trimitere la decizia nr.3495/24.10.2013 a Î.C.C.J.

5. Susține Sava Cătălin că a eliberat chitanța pentru suma primită de 1.756.522,50 lei ca preț al cesiunii din 16.06.2007 de la av. Marin Vasile, sumă din care Grigoriu Adrian a primit în aceeași zi suma de 1.600.000,00 lei, dată la care a aflat că el se afla în spatele firmei off-shore Fromby Trading LTD și a administratorilor din Cipru (i-a arătat/înmănat mai multe acte ale firmei cipriote). Nu cunoaște care era sursa de bani a avocatul Marin Vasile, iar plata în cash în anul 2007 nu era interzisă de lege. Nerespectarea dispozițiilor OUG nr.15/1990 modificată prin OUG nr.94/2004 privind plafonul de casă între operatori români nefiind sancționată penal, ci cu amendă contravențională conform art.2 alin.4.

6. Prin contractele semnate (61,62,63) nu s-a constituit nicio garanție reală (asupra unui bun imobil al Apromatco), ci numai un contract de fidejusiune între acționarul majoritar Formby și societatea pe care o deținea în România, Apromatco, în vederea garantării preluării pașnice a gestiunii Apromatco de către Pengana LLC până la data de 01.07.2007 în urma cesiunii din

16.06.2007. Nu trebuia nicio aprobare a AGA Apromatco atât timp cât proprietar al acțiunilor (75,5%) era firma cipriotă Formby al cărei administrator era și cât timp nu a fost nimic înstrăinat de la societatea românească Apromatco SA. Biletele la ordin au fost emise ca și garanție în temeiul contractului de fidejusiune nu pentru cumpărarea acțiunilor, ci pentru garantarea obligației de a face, constând în înregistrarea în registrul comerțului de către Apromatco a noului cesionar și în registrul acționarilor Apromatco precum și obligația asumată de Formby să nu înstrăineze acțiunile până la momentul intrării în posesie (01.07.2007) asupra patrimoniului Apromatco (de către noul cesionar Pengana).

În conformitate cu prevederile art.70 alin.1 din Legea nr.31/1990 (forma în vigoare la data emiterii biletelor la ordin), administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al societății, afară de restricțiile arătate în actul constitutiv. Or, în actul constitutiv al Apromatco votat chiar de Formby în AGA din 20.08.2005 și publicat în MO nr.3249/07.10.2005, la art.19 se menționează că avea puteri depline, fără nicio îngrădire, ca administrator unic.

Consideră că petenții dau voit o interpretare greșită a art.106 din Legea nr.31/1990 care se referă la răscumpărarea propriilor acțiuni din fondurile proprii în interesul terților. Acțiunile nu au fost cumpărate de Apromatco și nici plătite de aceasta din fonduri proprii, ci înstrăinate de proprietarul Formby contra prețului achitat de cesionarul Pengana LLC. Apromatco nu a plătit nimic din fonduri proprii și nici nu a garantat plata pachetului de acțiuni în contul Pengana; în urmare, nu sunt incidente dispozițiile art.108 din Legea nr.31/1990.

7. Susține petentul că a fost revocat în mod abuziv la data de 10.08.2007 de către așa-zisa A.G.A. ținută de un non-acționar Eden LLC și înlocuit de Bădănoiu Georgeta, cumnata lui Grigoriu Adrian, fără știința sa, fără posibilitatea să prezinte situația aleasă de petenți. A participat în aceeași zi, la aceeași oră, la adevărata AGA Apromatco SA ținută în mod legal de Pengana LLC la sediul societății din str. Lipsicani, nr.22, sector 3, când au fost discutate toate aspectele menționate cu noul acționar reprezentat de avocat Marin Vasile. S-a respectat întocmai ordinea de zi publicată în MO nr.1991/06.07.2007. Faptul că nu a înregistrat la registrul comerțului garanția constituită pe fondul de comerț, cuprins în contractul de garanție, nu îi este imputabilă, deoarece interesul să procedeze la această înregistrare era al cesionarului Pengana, nu a sa ca cedent; astfel, nu a prejudiciat în niciun fel Apromatco prin această neînregistrare.

Consideră intimatul Sava Cătălin că plângerea urmărește doar anihilarea efectelor deciziei irevocabile nr.3495/24.10.2013 a Î.C.C.J.

În final, intimatul Elnglezu Radu Cătălin a invocat lipsa calității de subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu.

Astfel, în raport cu prevederile art.147 C.pen. anterior, care definește noțiunile de funcționar public în sensul legii penale, precum și în raport de prevederile art.1 și art.36 din Legea nr.51/1990 – din anul 2010) pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, potrivit căroră această profesie este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonomă, avocatul nu are calitatea de funcționar public și nici funcționar și, în consecință, nu poate fi subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor.

Mai mult, susține intimatul că nu putea să săvârșească abuz în serviciu decât împotriva firmelor pe care le-a asistat sau reprezentat ca avocat la semnarea contractelor din 2010, respectiv Kamilari LLC – Washington DC . Petenții nu indică niciun act, fapt sau împrejurare în care Eden LLC, Formby Trading LTD, Arboria Manufacturing SRL sau Argus Alarm System S.R.L. să fie reprezentate sau asistate de av. Englezu Radu Octavian, pentru a săvârși abuz în serviciu contra interesului acestor persoane . Mai mult nu a fost avocat al firmelor lui Grigoriu Adrian după data cesiunii din 16.06.2007, pentru a fi în conflict de interese.

De asemenea, nu este indicat în plângere actul defectuos exercitat abuziv de avocat și nici prejudiciul suferit de petente, nici în ce constă folosul pentru sine al avocatului.

La data de 30.05.2019 a depus note scrise intimatul Zlate Andrei, conform art341 alin.2 C.proc.pen., solicitând respingerea plângerii formulate de petenți.

Sub un prim aspect, intimatul susține că semnatarii plângerii nu au făcut dovada mandatului special pe care trebuie să îl aibă reprezentanții Eden LLC și Formby Trading Ltd pentru formularea plângerii de față. Așadar, în cazul acestor societăți, plângerea este inadmisibilă, fiind formulată de persoane fără calitate.

În al doilea rând, pentru petenta Argus Alarm System SRL plângerea a fost semnată de Grigoriu Adrian care a invocat o falsă calitate de administrator. Această calitate este falsă în opinia intimatului pentru că societatea a fost radiată, adică a încetat personalitatea juridică, consecința fiind aceea a încetării calității de administrator. Societatea nu mai este persoană, nu are capacitate de folosință.

Pe de altă parte, Arboria Manufacturing SRL, Formby Trading Ltd, Grigoriu Adrian și Toma Aurica nu au niciun interes (legitim) în soluția dată de procuror cu privire la clasarea pentru abuzul în serviciu descris în plângere, astfel că plângerea formulată de aceștia este inadmisibilă. Nici chiar în plângere nu s-a relevat care ar fi interesul ce justifică apelarea la dispozițiile art.340 C.proc.pen., nu s-a justificat vreo vătămare care să confere dreptul de a ataca ordonanța din 13.04.2018.

Susțin petenții că intimatul a încălcat prevederile art.111 și 113 din Legea nr. 31/1990 prin aceea că a votat în adunarea generală a acționarilor Apromatco SA din data de 20.08.2005 deși la data de referință menționată în convocarea adunării nu era înscris în registrul acționarilor, iar ulterior a votat în numeroase hotărâri AGA, fără să fie înscris în registrul acționarilor procurorul nu a început urmărirea penală și nu a dat soluție de clasare, însă aceste fapte nu au constituit obiect al cercetării. Era firesc ca procurorul anchetator să nu cerceteze aceste pretinse fapte nelegale pentru că ele nu pot constitui infracțiune de abuz în serviciu fie și numai din cauză că aceste fapte, chiar de ar fi reale, nu au fost săvârșite în calitate de funcționar, ci în calitate de simplă persoană fizică ce și-a exercitat un drept de proprietate asupra acțiunilor. Mai mult, chiar din descrierea pretinselor fapte ilicite de către petenți rezultă că nu s-a produs vreo consecință păgubitoare.

Pentru pretinsa încălcare a art.966 C.civ., susținerile petenților sunt nefondate deoarece Zlate Andrei, administrator al Connectreal SRL a încheiat contractele din 16 noiembrie 2010 de preluare a drepturilor litigioase (denumite greșit contracte de cesiune de creanță de către procuror și de către petenți) de la Kamillari LLC în condițiile în care deja fusese începută o executare silită anterior, în vara aceluiași an, de către Kamillari LLC.

În fapt, Kamillari LLC solicitase și obținuse investirea cu formulă executorie a unor bilete la ordin (încheieri pronunțate de Judecătoria Sectorului 3 București în vara anului 2010) și încuviințarea executării silite a acestor bilete la ordin (încheieri pronunțate în toamna anului 2010 de către Judecătoria Sectorului 6 București).

Raporturile juridice în temeiul cărora a fost începută executarea silită nu s-au născut din acte încheiate cu participarea lui Zlate Andrei și nici în condițiile în care el ar fi aflat în ce condiții au fost încheiate. Astfel, fiind deja începută o executare silită, exista prezumția de legalitate a actelor de executare, de legalitate a titlurilor executorii în temeiul cărora se efectua executarea silită. Acestea fuseseră cenzurate de judecătorul care a investit titlurile executorii și de judecătorul care a încuviințat executarea silită. Așadar existau absolut toate premisele ca Zlate Andrei să fie convins de legalitatea executării. Legalitatea executării a fost confirmată prin decizia nr.198R/2.03.2015 (irevocabilă) pronunțată de Tribunalul București–Secția a VI-a Civilă în dosarul nr.27221/303/2010*.

Mai mult, susține intimatul că nu a urmărit un scop ilicit, nu a urmărit păgubirea Apromatco SA, ci doar continuarea executării silite în beneficiul legal al societății Connectreal SRL, societate care a plătit pentru a prelua drepturile litigioase.

De asemenea, solicită a se constata că fapta de încheiere a unui contract comercial între persoane juridice cu capital exclusiv privat nu poate constitui abuz în serviciu prin care să fie vătămat cocontractantul, așa cum susțin petenții.

Cu privire la preluarea de către BGA Instal Energie SRL a acțiunilor emise de către Apromatco SA și cu privire la votul în adunările generale ale acționarilor, nici măcar petenții nu invocă un text de lege ce ar fi fost încălcat.

Este de notat, totuși, spre deplina lămurire a chestiunii, că BGA Instal Energie SRL a dobândit acțiunile în mod licit și, în aceste condiții, votul administratorului său în adunările generale ale acționarilor Apromatco SA a fost exercitat în condițiile legii. Se poate constata și că hotărârile adunărilor generale ale acționarilor la care a participat BGA Instal Energie SRL prin administratorul Zlate Andrei nu au fost de natură să vatăme interesele Apromatco SA; din contră s-a încercat conservarea bunurilor societății prin înlăturarea de la conducerea acesteia a lui Grigoriu Adrian care devalizase deja societatea de mai multe terenuri, așa cum a constatat deja procurorul pe baza actelor de la dosar și pe baza raportului de expertiză întocmit (paginile 134-135 indică un prejudiciu de 3 - 4 milioane euro). În același sens, al devalizării de către Grigoriu Adrian, este Sesizarea ONPCSB C/XIII/931 din 20.03.2015 (filele 2 și 3-15). Evaziunea fiscală săvârșită de către administratorul unei societăți atrage și răspunderea penală și civilă/fiscală a societății administrate, în speță a societății.

De asemenea, apreciază că nu pot fi primite nici susținerile petenților conform cărora exercitarea dreptului de vot într-o adunare a asociaților unei societăți comerciale constituie act material al unui abuz în serviciu. Fiecare asociat, în calitate de proprietar a participațiilor (în speță acțiuni), votează conform intereselor sale economice și juridice. Prin reducere la absurd se ajunge la concluzia că cel ce votează contra unei hotărâri care este adoptată de majoritate săvârșește infracțiunea de abuz în serviciu, ceea ce este de neimaginat.

În ceea ce privește legalitatea deținerii de către BGA Instal Energie SRL a acțiunilor emise de către Apromatco SA solicită a se observa cu prioritate decizia civilă nr.3495 din 24.10.2013 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă a constatat legalitatea contractului nr.61/16.06.2007. Acest contract transfera un pachet de 75,5% din acțiunile emise de Apromatco SA de la Formby Trading Ltd la Pengana LLC Washington DC. Fiind constatată legalitatea contractului, este evident că și dobânditorii ulteriori au un titlu legal, pentru că au dobândit de la adevăratul proprietar. BGA Instal Energie SRL este un astfel de dobânditor ulterior: Pengana LLC a transferat acest pachet de acțiuni (împreună cu altele pe care le-a dobândit de la acționari minoritari – deci un total de 81% din cele emise de Apromatco SA) către Pafia LLC printr-un contract a cărui legalitate nici măcar nu a fost contestată (contractul de cesiune nr.003/20.07.2010). La rândul său, Pafia LLC a cesionat acțiunile către DGA Instal Energie SRL prin contractul nr.439/26.10.2010.

Solicită ca în soluționarea plângerii să fie avută în vedere și conduita generală a petenților care invocă incluziv împrejurări cu totul nereale și ușor de dovedit, doar în scopul de a tergiversa proceduri, de a împiedica autorității judiciare să pronunțe o soluție în cauza penală. Cu titlu de exemplu precizează că ei susțin în continuare că intimatul nu a dobândit acțiuni emise de Apromatco SA de la Manolache Ionica, deși contractul de cesiune acțiuni nr.39/29.06.2005 nu a fost atacat niciodată și a fost confirmat de instanța care a analizat legalitatea transferului acelorasi acțiuni de la Zlate Andrei către Pengana LLC la 19.07.2010 (contractul nr.002/10.07.2010) și sentința civilă nr.6507/17.10.2016 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI-a civilă în dosarul nr. 9497/3/2016, definitivă prin neapelare.

În ceea ce privește interesul formulării plângerii ce constituie obiectul dosarului de față, solicită a se constata că acesta vizează, în ultimă instanță, păstrarea controlului asupra societății Apromatco SA de către Grigoriu Adrian. Dacă ar fi fost soluționată cauza penală, acesta nu ar mai fi putut să invoce aparența de legalitate a hotărârilor prin care soția sa (Toma Aurica, în numele Eden LLC) și cumnata sa (Manolache Ionica) îl reinvestesc din 4 în 4 ani ca și administrator al Apromatco SA (adunările acționarilor Apromatco din 10.08.2007, 30.08.2010, 12.08.2014, 21.08.2018). Menținerea actualei incertitudini cu privire la raporturile de drept penal determină instanțele civile să suspende judecata căilor de atac împotriva hotărârilor de reinvestire a lui Grigoriu Adrian ca și administrator, chiar în condițiile în care este votat de firme care nu sunt acționari Apromatco SA (a se vedea Eden LLC și Manolache Ionica).

La solicitarea judecătorului de cameră preliminară a fost atașat dosarul nr.3528/D/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalte Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (fostul dosar nr.398/P/2018 al Parchetului de pe lângă

Curtea de Apel București, fostul dosar nr.287/P/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție).

Analizând actele și lucrările dosarului, ținând seama și de înscrisurile depuse în susținerea plângerii și în apărare, judecătorul de cameră preliminară de la Curte reține următoarele:

Prin ordonanța nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalte Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, în temeiul art.315 alin.1 lit.b C.proc.pen. rap. la art.16 lit.b C.proc.pen., s-a dispus clasarea cauzei privind pe:

- *SAVA CĂTĂLIN*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen.;
- *MARIN VASILE*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen.;
- *ZLATE ANDREI*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen.;
- *ENGLEZU RADU OCTAVIAN*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen.;
- *CRISTESCU DORIN DĂNUȚ*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen. și
- *DUMITRACHE BOGDAN*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen.

De asemenea, în temeiul art.315 alin.1 lit.b C.proc.pen. rap. la art.16 lit.c C.proc.pen. s-a dispus clasarea cauzei față de *MARIN VASILE*, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

În temeiul art.311 și art.58 din C.proc.pen. cauza a fost disjunsă în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

Sub aspectul situației de fapt, procurorul a reținut următoarele:

Prin contractul de cesiune acțiuni nr.438 din 23.07.1998 ARBORIA MANUFACTURING SRL, reprezentată de GRIGORIU ADRIAN, a preluat 54,1016% din capitalul APROMATCO SA, respectiv 205.296 acțiuni. APROMATCO SA deținea, la momentul respectiv, un activ foarte important constând în terenuri în suprafață totală de 183.516 mp situate pe raza municipiului București, după cum urmează: 64.139 mp situați în str. Jiului, nr.10, sector 1 București; 16.217 mp situați în str. Drumul Timonierului, nr.26, sector 6, București; 41.904 mp situați în Șoseaua Gării Cățelu, nr.501, sector 3, București; 50.659 mp situați în str. Drumul Săbărenilor, sector 6, București; 10.597 mp situați în str. Drumul Bercenarilor, nr.6, sector 4, București.

Începând cu anul 2002, GRIGORIU ADRIAN și avocatul MARIN VASILE (avocat al numitului Grigoriu Adrian, al soției acestuia Toma Aurica, precum și al tuturor societăților acestora), au vândut o serie de terenuri ale acesteia, la prețuri subevaluate, către rude sau persoane din anturajul lor, după cum urmează. În continuare, procurorul face referire la actele de vânzare – cumpărare, relevanță având 3 contracte încheiate la data de 17.12.2003.

Astfel, Grigoriu Adrian, în calitate de administrator al APROMATCO SA a înstrăinat din patrimoniul societății mai multe suprafețe de teren din București str. Jiului, sector 1, la prețuri mult subevaluate în opinia organului de urmărire penală față de prețul real al pieței, după cum urmează:

- prin contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr.818 a vândut către AVALON GRUP SRL (fostă AVRIG 35 SRL), societate controlată de ALEXANDER ETIENNE HERGAN ALEXANDER, suprafața de 18.062 mp situată în București, str. Jiului nr.10 – 48, sector 1, pentru suma de 240.000 USD plus TVA, rezultând un preț de aprox. 13,28 USD/mp fără TVA;

- prin contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr.820 a vândut către KOILADA INVEST SRL, societate controlată de Grigoriu Adrian și Toma Aurica, suprafața de 28.485 mp situată în București, str. Jiului, nr.50 – 118, sector 1, pentru suma de 360.000 USD plus TVA, rezultând un preț de aprox. 12,63 USD/mp fără TVA;

- prin contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr.819 a vândut către KOILADA INVEST SRL, societate controlată de Grigoriu Adrian și Toma Aurica, suprafața de 9.000 mp situată în București, str. Jiului, nr.120 – 138, sector 1, pentru suma de 120.000 USD plus TVA, rezultând un preț de aprox. 13,33 USD/mp fără TVA;

Prețurile de vânzare ale acestor terenuri au fost mult subevaluate față de valoarea reală de piață, dat fiind faptul că în anul precedent, respectiv în lunile iunie – iulie 2002 suprafața de 4898,17 mp din terenul deținut de societate în aceeași locație, respectiv București, str. Jiului, sector 1, a fost vândută către SNP PETROM la prețul de 134,97 USD/mp.

Cele 3 contracte de vânzare cumpărare au fost încheiate având la bază o Notă de Negocieri, semnată la data de 16.11.2003, între AVALON GRUP SRL (fostă AVRIG 35 SRL) reprezentată de Alexander Hergan Alexander, CDG INVESTMENT SRL, reprezentată de Alexander Hergan Alexander, KOILADA INVEST SRL reprezentată de Toma Aurica (soția lui Grigoriu Adrian), KOILADA LLC SUA, reprezentată de Toma Aurica (soția lui Grigoriu Adrian), APROMATCO SA reprezentată de Grigoriu Adrian și Raluca Eugenia Tocu, ce exprima intenția părților de a se asocia pentru a realiza proiecte de dezvoltare imobiliară pe cele 3 terenuri deținute de APROMATCO în București, str. Jiului, sector 1.

Rațiunea întocmirii acestei Notei de negocieri și a clauzelor inserate în ea rezultă în opinia procurorului chiar din declarația suspectului Grigoriu Adrian din data de 26.06.2013, care a arătat că în principal l-a angajat pe Marin Vasile cu scopul de a aduce înapoi în APROMATCO imobilul situat în Jiului. În 2003 s-a întocmit nota de negocieri nr.1 din 16.11.2003 prin care s-a stabilit o tranzacție între firmele sale și cele deținute și administrate de Hergan, având ca obiect dezvoltarea unui proiect imobiliar pe terenul Jiului. În această tranzacție susține că a fost consiliat de av. Marin Vasile și alți avocați. Tranzacția a fost proiectată de Departamentul de Impozite și Taxe ale PRICE WATER HOUSE COOPERS, condus de Edwin Wanderdam. Această notă a fost semnată de toate părțile, după care, în data de 17.12.2003, la sediul HVB BANK, în prezența lui Marin Vasile, a juriștilor lui Hergan, a lui Hergan, a juriștilor băncii, s-a purces la îndeplinirea primului pas din nota de negociere, respectiv vânzarea terenului Jiului de la APROMATCO, către firmele JIULUI INVEST SRL (fosta AVRIG 35) și KOILADA INVEST SRL, urmând ca în 3 zile, respectiv 20.12.2003, Hergan să îndeplinească partea a doua din nota de negocieri menționată mai sus, respectiv cesiunea a 50% din acțiunile KOILADA INVEST către KOILADA LLC, care era firma sa și a soției sale. Această a doua parte a tranzacției nu a mai fost însă respectată.

Așadar, arată procurorul, din conținutul Notei de Negocieri rezultă că numitul Grigoriu Adrian, soția sa Toma Aurica și Alexander E. Hergan Alexander, cunoscând potențialul imobiliar și valoarea foarte mare a terenurilor deținute de APROMATCO SA în București, str. Jiului, sector 1, au convenit la realizarea unei asocieri în vederea dezvoltării unui proiect imobiliar.

Pentru realizarea acestui proiect Grigoriu Adrian, ajutat de soția sa Toma Aurica, s-a angajat să scoată din patrimoniul APROMATCO SA cele 3 terenuri, urmând ca acestea să fie vândute către AVALON GRUP SRL și KOILADA INVEST SRL la prețuri derizorii față de valoarea reală de piață. Pentru acest lucru Grigoriu Adrian și soția sa urmau să primească de la firma lui Alexander Hergan Alexander suma de 1.480.000 USD, în mai multe tranșe, ca urmare a cesionării părților sociale ale KOILADA INVEST SRL, după ce aceasta devenea proprietară asupra celor 2 terenuri din str. Jiului. Tot prin intermediul KOILADA LLC SUA, din această sumă cei doi urmau să cumpere, contra sumei de 720.000 USD, 50% din părțile sociale ale KOILADA INVEST SRL, devenind astfel parte în proiectul imobiliar. De remarcat faptul că numitul Hergan Alexander

Alexander urma sa achiziționeze prin firmele pe care le controla, 3 terenuri situate în București, str. Jiului (în spatele clădirii Casa Presei), în suprafață totală 55.630 mp pentru suma totală de 2.200.000 de euro din care doar 720.000 USD urmau să ajungă la vânzătorul APROMATCO SA, iar 1.480.000 USD urmau să ajungă la Grigoriu Adrian și Toma Aurica.

La data de 05.12.2003, pentru realizarea obiectivelor Notei de Negocieri, între KOILADA LLC SUA (controlată de Grigoriu Adrian și Toma Aurica) și CDG INVESTMENT SRL (controlată de Alexander Hergan Alexander) s-a încheiat antecontractul de cesiune părți sociale, autentificat sub nr.760 de BNP VIRGINIA BELDEA, prin care KOILADA LLC SUA a cesionat către CDG INVESTMENT SRL, 100% din părțile sociale ale KOILADA INVEST SRL, la prețul de 1.480.000 USD, din care:

- 100.000 USD a fost remisă la data autentificării antecontractului;
- 1.114.000 USD în termen de 10 zile de la semnarea contractului de cesiune părți sociale;
- 220.000 USD urmau a se depune într-un cont escrow, și trebuia eliberată după îndeplinirea anumitor condiții clar prevăzute în Nota de Negocieri;
- 45.600 USD urma a se achita după ce KOILADA INVEST SRL va recupera TVA-ul aferent achiziției celor 2 terenuri din str. Jiului.

La data de 17.12.2003 au fost încheiate la BNP VIRGINIA BELDEA cele 3 contracte anterior menționate prin care terenurile din strada Jiului, aparținând APROMATCO SA au fost vândute către AVALON GRUP SRL și KOILADA INVEST SRL, pentru suma totală de 720.000 USD, deși acestea aveau o valoare de peste 5.563.000 USD (55.630 mp X minim 100 USD/mp = 5.563.000 USD).

În aceeași zi KOILADA LLC (societate controlată de Grigoriu Adrian și Toma Aurica) a primit în contul deschis la HVB BANK suma de 1.114.400 USD de la CDG INVESTMENT, ca plată pentru cesiunea părților sociale ale KOILADA INVEST SRL.

Atât la încheierea Notei de Negocieri cât și la realizarea tranzacțiilor arătate anterior, Grigoriu Adrian a fost asistat și consiliat de către avocatul Marin Vasile.

După efectuarea acestor operațiuni, Hergan Alexander nu și-a mai respectat partea sa de înțelegere, menționată în Nota de Negociere, respectiv aceea ca CDG să cesioneze (în termen de 3 zile de la data înregistrării în Registrul Comerțului) 50% din părțile sociale emise de KI SRL, raportat la capitalul social majorat, către KI LLC.

Pentru a-l determina pe acesta fie la respectarea condițiilor Notei de Negociere, fie la anularea contractelor de vânzare cumpărare din 17.12.2003, numitul Grigoriu Adrian, sfătuit de numitul Marin Vasile, a conceput și pus în practică un plan menit a determina deschiderea procedurii reorganizării și lichidării judiciare a APROMATCO SA, plan ce presupunea ca societatea să înregistreze datoriile către diverși creditorii, deși avea disponibil în cont, după cum urmează:

- nu au fost plătite impozite și nu au fost plătiți diverși furnizori deși societatea avea disponibil în cont

- angajați ai APROMATCO, care aveau PFA-uri, au fost puși să încheie contracte fictive cu APROMATCO, pe care APROMATCO nu le-ar fi plătit, fiind create astfel datoriile fictive.

Datoriile create în mod artificial prin modalitățile arătate mai sus se ridicau la aprox. 200.000 lei.

Întrucât aceste datorii au fost considerate insuficiente, sfătuit de Marin Vasile, administratorul APROMATCO, Grigoriu Adrian, a semnat un antecontract de vânzare cumpărare cu Crișan Georgel, un prieten de-al său, prin care societatea urma să vândă imobilul situat în str. Timonierului, nr.26, sector 6, București, pentru un preț de 1.500.000 USD. Pentru garantarea acestor obligații, Grigoriu Adrian, deși nu mai era administrator al APROMATCO, a emis în numele firmei, către promitentul cumpărător Crișan Georgel, un bilet la ordin în valoare de 500.000 USD.

Conform înțelegerii prelabile, Grigoriu Adrian a cerut lui Crișan Georgel o suplimentare a prețului de vânzare, acesta a refuzat și a introdus la plată biletul la ordin lăsat drept garanție, ce a

fost refuzat la plată, fiind create astfel condițiile pentru solicitarea și obținerea deschiderii procedurii reorganizării și lichidării judiciare în baza unor datorii fictive.

Prin încheierea 1586 din 12.09.2005 instanța de judecată a dispus deschiderea procedurii reorganizării și lichidării judiciare a debitoarei APROMATCO SA. După deschiderea procedurii reorganizării și lichidării judiciare, instanța a numit ca lichidator judiciar firma GENERAL GROUP EXPERT SPRL, având ca reprezentant pe POPESCU ION. Ulterior, GENERAL GROUP EXPERT SPRL a angajat ca avocat pe Marin Vasile.

În cadrul procedurii de reorganizare a APROMATCO SA, lichidatorul judiciar și avocatul Marin Vasile au inițiat mai multe acțiuni în instanță în vederea anulării celor 3 contracte de vânzare cumpărare din 17.12.2003 și reîntoarcerea terenurilor din str. Jiului în patrimoniul firmei.

Probabil în înțelegere cu Hergan Alexander și contra sumei de 3,3 mil. euro (primită de la CDG în contul SC Fier Forjat), Marin Vasile a acționat în continuare pe două direcții menite a asigura scoaterea din patrimoniul societății a unor terenuri:

I. L-a determinat pe Grigoriu Adrian să îi dea procură atât lui cât și lui Sava Cătălin, în vederea negocierii cu Hergan Alexander, pentru a obține de la acesta respectarea condițiilor din Nota de Negociere din 2003. Pentru a-l determina să semneze această procură, Marin Vasile i-a indus lui Grigoriu Adrian ideea că Hergan Alexander nu ar fi dorit să facă niciun fel de negociere cu acesta.

Ca urmare, negocierile s-au purtat între MARIN VASILE/SAVA CĂTĂLIN pe de o parte HERGAN ALEXANDER pe de altă parte. Prin Nota de negocieri din 15.04.2007 s-au stabilit următoarele, în schimbul stingerii litigiilor deschise în cadrul procedurii falimentului APROMATCO:

- FORMBY TRADING își asuma obligația ca în termen de 1 an de zile să dizolve și să lichideze voluntar APROMATCO SA.

- gajarea acțiunilor deținute de FORMBY TRADING LIMITED la APROMATCO

- un procent de 26% obținut din profitul proiectului Jiului către firmele lui Hergan Alexander pentru PROIECT MANAGEMENT și 6% pentru MANAGEMENT DE CONSTRUCȚII

- un împrumut de 12 milioane EURO de la CEERES către SANTEX LLC ce urma a fi plătit din profiturile de pe proiectul Jiului.

Stabilirea acestor condiții au fost determinate de interesul lui Hergan Alexander ca APROMATCO să nu mai poată întreprinde în viitor nicio acțiune prin care s-ar tinde la anularea contractelor de vânzare cumpărare din decembrie 2003.

Întrucât definitivarea notei de negociere era condiționată de obținerea unor opinii legale externe cu privire la procurile emise de societățile pe care Grigoriu Adrian le controla, FORMBY LTD, SANTEX LLC, KOLIADA LLC, iar Grigoriu Adrian s-a opus condițiilor inserate în nota de negociere, la data de 02.07.2007 a fost încheiat un act adițional la Nota de negociere din 15.04.2007 având în principiu același conținut, societatea SANTEX LLC fiind substituită de FIER FORJAT M&I SRL (societate controlată de Marin Vasile), care urma să primească din partea CEERES BV un împrumut de 8 milioane de euro.

Totodată, Marin Vasile împreună cu Sava Cătălin au acționat în sensul îndepărtării lui Grigoriu Adrian și în sensul preluării pachetului majoritar de acțiuni al APROMATCO, prin următoarele contracte:

- contractul de cesiune nr.61/16.06.2007 dintre FORMBY TRADING LIMITED, în calitate de cedent, reprezentată de Sava Cătălin și PENGANA LLC, în calitate de cesionar, reprezentată de Marin Vasile.

Potrivit contractului, Formby cesionează către Pengana un număr de 702.609 acțiuni reprezentând 75,5% din acțiunile deținute la APROMATCO SA, la un preț de 1.756.522,5 RON, achitați la data contractului.

- actul adițional nr.62/16.06.2007 la contractul de cesiune nr.61.

Potrivit actului, părțile introduc ca și parte contractantă APROMATCO SA în calitate de fidejutor, aceasta urmând a garanta în solidar executarea obligațiilor asumate întocmai ca cedenta

FORMBY. Ca garanție, Apromatco eliberează 5 bilete la ordin în alb către PENGANA LLC iar FORMBY eliberează ca garanție alte 5 bilete la ordin în alb.

- contractul de garanție mobilă nr.63/16.06.2007.

Prin contractul de garanție mobilă nr.63/16.06.2007 Sava Cătălin și Marin Vasile au constituit în sarcina APROMATCO obligații de garantare a cesiunii propriilor acțiuni de la FORMBY LTD către PENGANA LLC. Ca urmare, au fost emise cu titlu de garanție 5 bilete la ordin în alb, de la APROMATCO către PENGANA LLC.

În baza acestor documente, Marin Vasile, prin PENGANA LLC a preluat controlul asupra APROMATCO SA.

Prin Actul Adițional nr.2 la Nota de negocieri din 2007 SANTEX LLC a fost substituită de FIER FORJAT SRL (societate controlată de Marin Vasile) și s-a prevăzut acordarea unui împrumut de 8 mil. euro de la CEERES BV (controlată de Hergan Alexander) către FIER FORJAT.

Acest împrumut a fost acordat în condiții extrem de avantajoase pentru Fier Forjat, respectiv acesta urma să fie rambursat din profitul viitor al proiectului Jiului și urma să fie garantat cu același profit. Practic Marin Vasile nu a avut nicio obligație reală de a restitui acei bani și nici nu i-a restituit până în prezent. De asemenea prin același Act Adițional s-a prevăzut faptul că Fier Forjat urma să obțină 50% din părțile sociale atât ale CDG INVESTMENT cât și ale JIULUI INVESTMENT, societăți ce dețineau în proprietate terenul din str. Jiului, pentru suma de 1250 lei, respectiv 400.000 euro. În acest fel, Marin Vasile, prin firma FIER FORJAT l-a substituit pe Grigoriu Adrian și firmele acestuia în Notele de Negocieri din 2003 și 2007, fără a achita vreo sumă de bani.

Din cei 8 mil. euro Marin Vasile a primit, la data de 09.07.2007, de la CEERES BV (Hergan Alexander Alexander), în conturile Fier Forjat 3,3 mil. euro, pe care i-a direcționat către firme și persoane fizice controlate de către el, inclusiv către Sava Cătălin. Conform extraselor de cont, firma Fier Forjat nu a achitat niciodată către CEERES BV și OCEANIS INTERNAȚIONAL suma de 400.000 euro reprezentând prețul cesiunii părților sociale ale SC JIULUI INVESTMENT SRL.

II. În interesul înstrăinării patrimoniului APROMATCO SA, cu excepția terenurilor din str. Jiului, Marin Vasile și Sava Cătălin au acționat după cum urmează:

- la data de 11.06.2007, între APROMATCO SA (Sava Cătălin) și PENAGANA LLC (av. Marin Vasile) a fost încheiat un antecontract de vânzare cumpărare prin care prima societate se obliga să vândă către ce-a de-a doua terenurile situate în Drumul Timonierului nr.26 și Drumul Săbărenilor nr.42, București, sector 6 (în total 66.876 mp) la prețul de 1,7 milioane ron. Prin acest contract a fost angajată răspunderea APROMATCO SA care trebuia să elibereze 10 bilete la ordin în alb către PENGANA LLC, avalizate de FORMBY, deși PENGANA LLC nu achitase nici un fel de preț la încheierea actului.

- la data de 16.06.2007, la momentul încheierii contractului de cesiune a acțiunilor APROMACO, de la FORMBY LTD către PENAGANA LLC, nr.61 din 16.06.2007, au mai fost încheiate 2 documente, astfel:

- actul adițional nr.62 din 16.06.2007 prin care APROMATCO este introdusă ca parte și fidejutor în contractul de cesiune de acțiuni dintre FORMBY și PENGANA, stabilindu-se în sarcina societății Apromatco o serie de sarcini de predare de gestiune, urmând ca în situația în care nu le îndeplinește, să achite o penalitate de 1% pe zi de întârziere.

Printre obligațiile astfel asumate se numără convocarea AGA de către Apromatco până la data de 10.07.2007 și inserarea în ordinea de zi a cesiunii din data de 16.06.2007, menționând noul acționar Pengana LLC, înregistrarea în registrul acționarilor Apromatco a noului acționar majoritar Pengana, implicit dreptul de a vota în AGA Apromatco în calitate de acționar, înregistrarea la ORCTB a mențiunii privind noul acționar Pengana, predarea gestiunii Apromatco până la data de 1.07.2007.

Pentru a garanta executarea acestor obligații, sunt emise 5 bilete la ordin în alb de către Formby Trading Limited, pe care le predă PENGANA LLC, acestea putând fi girate și avalizate de către deținător în caz de depășire a termenului de 1.07.2007 sau 12.07.2007.

Totodată, Pengana LLC primește dreptul de a transmite mai departe beneficiul contractului de cesiune de acțiuni nr.61/16.06.2007 și 62/16.06.2007.

- contractul de garanție reală mobilă nr.63 din 16.06.2007, prin care APROMATCO constituie gaj în favoarea PENGANA LLC, asupra fondului de comerț în baza art.10 alin.3 din Legea 99/1999 format din bunuri mobile și garantează cu toate veniturile din chiriile prezente și viitoare încasate de la terții ce sunt locatari ai Centrului Comercial Apromatco. Conform acestui contract se instituie obligația din partea Formby Trading Limited de a nu vinde acțiunile până la data operării menționi la ORCTB a cesiunii de acțiuni și se instituie un drept de uzufruct al lui Marin Vasile asupra acțiunilor ce fac obiectul cesiunii și o clauză penală cu o penalitate de 1% pe zi de întârziere în sarcina Apromatco în cazul înstrăinării către un terț a acțiunilor.

S-a stabilit, totodată, ca APROMATCO să emită alte 5 bilete la ordin, în favoarea lui PENGANA LLC (art. 10.1).

Contextul și rațiunea efectuării acestor operațiuni rezultă, de asemenea, în opinia procurorului, din declarația suspectului Grigoriu Adrian, care a arătat că a avut nenumărate întâlniri cu Hergan în cursul anului 2004, ultima fiind în 10.02.2005, la care niciodată nu a putut să-i dea un răspuns cu privire la neîndeplinirea celei de-a doua părți din nota de negociere.

A arătat suspectul că cele 50% din acțiunile KOILADA INVEST reprezentau ca valoare o treime din valoarea activului Jiului de circa 8 milioane USD. A descoperit pe Cartea Funciară (ulterior întâlnirii din 10.02.2005) că Hergan pusese ipotecă de 24 milioane USD pe terenul Jiului. A înțeles prin asta că nu a avut niciodată de gând să îndeplinească partea a doua din negocieri.

În acel moment susține că a cerut av. Marin Vasile să-i propună căile de soluționare a acestei probleme apărute, respectiv l-a mandatat să-i facă propuneri de acțiuni juridice care în esență să-l oblige pe Hergan să-și îndeplinească obligațiile din a doua parte a notei de negocieri menționate. Acest lucru se întâmpla în luna februarie 2005.

Până în mai 2005 a avut discuții cu av. Marin Vasile și grupul său de avocați în fiecare zi, sute de ore, subiectul fiind cum să îl salveze pe el, în sensul de a recupera activul din Jiului, fie de a se realiza nota de negocieri. Concluzia a fost următoarea: propunerea lui Marin Vasile a fost aceea că ar trebui inițiate 10 litigii pe diferite motive de nelegalitate, ș.a. a notei de negocieri, care însă presupuneau plata unei taxe de timbru. Acesta a estimat taxa de timbru la 2 milioane USD, respectiv 10% din suma capetelor de cerere.

Evaluând situația, la întrebarea lui Marin Vasile, i-a răspuns că nu are acești bani pentru taxa de timbru. Recunoaște că nu i-a cerut dovada valorii acestei taxe de timbru, pornind de la prezumția că este corectă. După câteva zile, într-o discuție cu Marin Vasile și ceilalți avocați, acesta i-a propus ca singură posibilitate de a porni acțiunile fără a plăti această taxă de timbru cea de a declanșa o procedură de reorganizare judiciară/faliment în cadrul căreia să se pornească acțiunile fără niciun cost de taxă de timbru. În această împrejurare Marin Vasile i-a explicat cum se poate porni un faliment și apoi o reorganizare judiciară. Marin Vasile i-a atras atenția, l-a instruit, că în primul rând trebuie ca el să iasă din toate firmele, respectiv a propus (și mai târziu suspectul fost de acord) să ceseze acțiunile de la ARBORIA la Sava și la Buruian și apoi la Eden LLC; acțiunile de la ARGUS ALARM să treacă de la suspect la ARBORIA; acțiunile de la APROMATCO să treacă de la ARBORIA la FORMBY TRADING LIMITED; să-l pună pe Sava Cătălin administrator la APROMATCO; și să-l pună pe Buruian Ștefan administrator la ARBORIA.

Al doilea pas era acela de a crea datorii fictive pentru APROMATCO SA. Pe această linie s-au efectuat trei măsuri: deși avea bani în cont, nu a plătit niște impozite, nu a plătit niște furnizori și niște angajați ai săi care aveau PFA-uri să încheie niște contracte fictive cu APROMATCO, pe care APROMATCO chipurile nu le-a plătit. Prin punerea în practică a acestor măsuri fictive APROMATCO a reușit să acumuleze datorii nereale de circa 2 miliarde lei, având în cont mai mult decât atât. La acest moment Marin Vasile a făcut o nouă reevaluare a procedurii de faliment spunând că nu este un faliment credibil și a afirmat că trebuie să mai facă ceva. În acest context i-a cerut să găsească un bun prieten de-al său, pe care l-a identificat ca fiind Crișan Georgel, urmând ca împreună cu el să creeze o datorie și mai mare, bineînțeles tot fictivă. Operațiunea presupunea

următoarele etape: APROMATCO să semneze un antecontract de vânzare – cumpărare către Crișan Georgel a imobilului situat în Timonierului, nr.26, Sector 6 București, pentru un preț de 1.500.000 USD, el să semneze un bilet la ordin de 500.000 USD drept penalizări în caz că APROMATCO nu-și va duce la îndeplinire obligația de vânzare a imobilului, apoi APROMATCO să ceară o suplimentare a prețului de la Crișan Georgel, acesta să refuze suplimentarea, să introducă biletul la ordin în bancă care urma să fie evident refuzat, după care în baza acestui refuz să se declanșeze falimentul la APROMATCO.

În baza aceluiași plan, unul din avocații lui Marin Vasile, pe nume Nicolae Cojocaru a fost desemnat să joace rolul de avocat al lui Crișan Georgel și să declanșeze falimentul. E important faptul că, Cojocaru Nicolae era unul din colaboratorii lui Marin Vasile care știa foarte bine situația lui APROMATCO. Toate aceste lucruri s-au întâmplat în cadrul procedurii de faliment APROMATCO.

S-a declanșat falimentul, Marin Vasile l-a propus ca lichidator pe GENERAL GROUP SPRL și Popescu Ion, apoi Marin Vasile s-a poziționat ca avocat al lichidatorului și în luna septembrie 2005 s-a aprobat planul de reorganizare. Până în decembrie 2006 s-au stins aceste obligații – cele reale. Nu știe ce s-a întâmplat cu cele fictive. În această perioadă de 17 luni, au fost inițiate 5 dosare din cele 10 care aveau ca obiect reîntoarcerea în patrimoniul APROMATCO a terenului din Jiului. Toate documentele care au fost depuse în numele său au fost redactate de Marin Vasile și depuse prin poștă, din câte știu el. În fapt, toată procedura de reorganizare/faliment a APROMATCO a fost condusă și controlată de Marin Vasile.

Prin 10.12.2006, Marin Vasile l-a chemat la biroul său și i-a arătat că se va închide falimentul. Soluția pe care i-a propus-o a fost să inițieze și alte 5 dosare cu plata taxei de timbru, având ca obiect atacarea notei de negociere. Acest lucru se întâmpla cu câteva zile înainte de termenul de prescripție a notei de negociere. Împreună cu grupul de avocați i-a prezentat valoarea taxei de timbru pe care ei au estimat-o la circa 1 milion USD.

Într-o zi sau două după această întâlnire Marin Vasile i-a comunicat că Hergan a consemnat la executorul judecătoresc 16 miliarde lei, echivalentul a 620.000 USD, sumă pe care nu o plătește din cei 720.000 dolari USD, care reprezenta prețul activului Jiului. A acceptat această consemnare cu 3-4 zile înainte de 17.12.2006, făcând următoarea analiză: a constatat că însumând cei 16 mld. lei cu o altă sumă de 2 mld. lei pe care ar fi putut să-i scoată din ARBORIA, respectiv un teren din Otopeni, avea o sumă suficientă pentru a acoperi taxele de timbru pentru cele 5 litigii. Problema era că mai erau câteva zile până la prescripție, iar acceptarea consemnațiunii, respectiv intrarea în posesia banilor care se aflau la executorul judecătoresc ar fi întârziat procedurile, respectiv s-ar fi împlinit termenul de prescripție. Această analiză a fost făcută de Marin Vasile cu avocații săi în prezența lui. Cert este că, în final, Marin Vasile a propus o nouă soluție, respectiv aceea de a asigura sursa financiară pentru plata taxei de timbru dintr-un împrumut pe care el se angaja să-l ia de la un cămătar pe nume „Nicu”. Mai târziu a aflat că nu exista acest cămătar, respectiv în data de 14.06.2007 când avocatul Tudor George i-a prezentat fotocopiile ale chitanțelor de la cele 5 dosare de litigii în care suma totală a taxei de timbru depusă de Marin Vasile era de 440.000.000 lei.

Cu alte cuvinte, susține suspectul, a fost indus în eroare de la bun început cu privire la valoarea exactă a taxei de timbru.

Revenind la împrumut, la acel moment a acceptat soluția lui Marin Vasile astfel că a devenit debitorul său cu suma de 18 miliarde lei, reprezentând așa-zisa taxă de timbru pentru cele 5 litigii. Acest lucru s-a întâmplat pe 16.12.2006. A precizat că nu s-a întocmit niciun act care să ateste acest împrumut. Ulterior, pentru că Marin Vasile i-a împrumutat 18 mld. lei pe care el la rândul său îi împrumutase de la un așa-zis cămătar în numerar, bineînțeles că și-a pus problema să restituie acest împrumut, motiv pentru care a inițiat mai multe demersuri pentru ca cei 16 mld. lei consemnați de Hergan să ajungă în mod legal în conturi personale din care să se poată retrage numerar și să achite împrumutul.

El niciodată nu a văzut acești 18 mld. lei luați de Marin Vasile, fiind convins până în 14.06.2007 că ei reprezentau taxă de timbru. Marin Vasile nu i-a prezentat niciodată copii ale dovezii plății taxei de timbru, dar l-a asigurat că le găsește la dosar. Mai mult decât atât, în circa

două săptămâni, în aceeași lună în care a beneficiat de așa-zisul împrumut, după ce demarase procedurile de restituire a banilor, Marin Vasile l-a chemat și i-a spus că așa zisii cămătari îi amenință familia dacă nu se grăbește cu restituirea integrală a celor 18 mld. lei. Cert este că până la sfârșitul anului 2006 i-a plătit lui Marin Vasile 18 mld. lei (din care 16 mld. lei proveneau din banii lui Hergan), crezând că restituie în fapt un împrumut. Din acest împrumut 6 mld. lei ajuns în posesia lui Marin Vasile prin parcurgerea unui drum fictiv, respectiv i-a dat lui Crișan Georgel cei 6 mld. lei pentru plata acelei creanțe fictive de care am arătat mai sus, iar acesta l-a împuternicit pe Nicolae Cojocaru să-i scoată din bancă, acesta din urmă predându-i manual în bancă lui Marin Vasile. Ulterior a aflat că Marin Vasile i-a cerut lui Crișan Georgel să dea o declarație notarială în care să arate în fals că a primit aceste 6 mld. lei de la Nicolae Cojocaru.

În 15.01.2007, Marin Vasile i-a spus, arătându-i cinci citații, că este necesar ca în aceeași zi să plătească suplimentar la taxa de timbru de 18 mld. lei încă 6 mld. lei. I-a cerut să fac rost de bani. I-a explicat că nu are de unde la acel moment, dar că urmează să primească niște bani din vânzarea unui teren din Otopeni. În aceeași împrejurare l-a întrebat dacă nu mai poate apela el la un împrumut similar cu cel din decembrie 2006 de la acel cămătar. În final i-a spus că poate să împrumute cei 6 mld. lei, urmând ca bineînțeles, conform aceleiași proceduri, el să-i restituie în maxim două săptămâni. Și de această dată l-a păcălit, aflând acest lucru tot în data de 14.07.2007.

Cert este că nu s-a făcut niciun act pentru acest lucru, dar susține că sunt martori care pot spune că în ziua în care a vândut terenul din Otopeni cu suma de 150.000 EURO, în aceeași împrejurare i-a înmănat întreaga sumă lui Marin Vasile pentru a stinge parte din acel împrumut. Martor este Buruian care l-a văzut când i-a dat punga cu bani lui Marin Vasile. În final, practic, invocând o așa-zisă taxă de timbru Marin Vasile a reușit să îl deposedeze de suma de 24 mld. lei. Apreciază că întreaga operațiune cu falimentul fictiv a avut ca scop tot construirea unei convingeri pentru el vizavi de cuantumul taxei de timbru. A apreciat că între Hergan și Marin Vasile ar fi putut exista o înțelegere ascunsă făcută tocmai cu scopul de a îl deposeda de ultimii bani pe care îi mai avea. După acest moment, în 22.01.2007, Marin Vasile i-a comunicat că a câștigat și, atunci când l-a întrebat ce a câștigat, i-a precizat că Hergan a cedat și că este de acord să renegocieze închiderea litigiilor care plecau de la terenul din Jiului. În acest context, Marin Vasile i-a întărit convingerea că numai el poate negocia cu Hergan, împreună cu Sava și că el trebuie doar să le dea un mandat clar din care să rezulte limitele negocierii.

În baza acestei discuții, în 12.02.2007, din dispoziția sa, FORMBY TRADING LIMITED a emis o procură pentru Marin Vasile ca să negocieze închiderea litigiilor. Procura era semnată de Stelios Savvides și Eva Agathangelou. Procura se află la dosar.

În perioada 22.01 – 15.04.2007, a fost informat de Marin Vasile și de Sava cu privire la evoluția negocierilor și i s-au prezentat niște schițe de 3 pagini referitoare la o viitoare notă de negociere, inclusiv completarea unui punct din nota de negociere din 2003, respectiv cesionarea 12% din acțiunile APROMATCO, deținute de CDG INVESTMENT SRL și Raluca Țocu către FORMBY TRADING LIMITED. Practic, urma ca el să primească 50% din KOILADA INVEST și JIULUI INVEST și 12% din APROMATCO. Una din condițiile notei de negociere era și emiterea unei hotărâri AGA a lui APROMATCO prin care să fie de acord să renunțe la judecată în cele 10 dosare și închiderea falimentului, care s-a stabilit pentru data de 15.04.2007.

Între timp Sava Cătălin i-a confirmat că la fiecare întâlnire Hergan se asigură că Grigoriu nu este implicat, altfel se închid toate discuțiile.

Marin Vasile nu s-a mulțumit cu înșelarea sa cu cei 24 mld. lei, ci a plusat mai mult și în martie 2007, în timp ce se făceau renegocierile cu Hergan, l-a întrebat ce câștigă el la afacerea asta. El i-a răspuns atunci că dacă vrea îi dă 10% cu titlu de onorariu de succes din ceea ce va obține prin renegocierea cu Hergan, bineînțeles în locul notei de negocieri inițiale din 2003. La răspunsul său, Marin Vasile s-a arătat vădit nemulțumit aducându-i ca argument faptul că prin genialitatea lui el urma să câștige câteva milioane de dolari bune. Mai departe Marin Vasile i-a cerut 20% din valoarea renegocierii proiectului Jiului (20% bineînțeles din partea care i se cuvenea lui). A acceptat procentul și inclusiv propunerea lui Marin Vasile ca această înțelegere să ia forma unei societăți comerciale în care el să aibă 80% acțiuni, iar Marin Vasile să aibă 20% acțiuni. Pe cale de

consecință, împreună, în luna martie 2007, s-au deplasat la sediul CONSULCO din București unde s-a înființat firma SANTEX LLC cu procentele amintite.

În aceeași împrejurare a observat că Marin Vasile a făcut și societatea PENGANA LLC, iar la întrebarea sa ce reprezintă această firmă, i-a spus că este o altă afacere a lui, fără nicio legătură cu Hergan.

În data de 04.04.2007, a dispus administratorilor FORMBY TRADING LIMITED să emită procură lui Sava pentru semnarea notei de negocieri negociată de Marin Vasile în forma draft-urilor pe care i le-a pus la dispoziție.

În 11.04.2007, Marin Vasile l-a chemat la biroul său și i-a spus că Hergan vrea să știe cine este în spatele SANTEX LLC, spunându-i că dacă sunt eu în firmă toată înțelegerea cade. S-au deplasat împreună la sediul CONSULCO ca să afle ce posibilități există pentru ca Hergan să nu afle că el este implicat în SANTEX LLC, dar în același timp să își păstreze calitatea de acționar în această firmă. Propunerea celor de la CONSULCO a fost ca, concomitent, să se realizeze două cesiuni: prima prin care el cesiona părțile sale de la SANTEX LLC (80%) către Sava Cătălin, iar ulterior Sava recesiona către el, respectiv LILIAN TRADING (deținute de el și soție) aceleași 80%. De menționat că ambele înscrisuri erau semnate și de Marin Vasile în prezența soției sale. Aceste înscrisuri ar trebui să fie în original la înscrisurile ridicate la percheziție. În acest fel, CONSULCO putea emite un certificat de acționar pentru SANTEX LLC pe numele lui Sava și Marin Vasile.

Din iunie 2007, când a văzut chitanțele cu taxa de timbru care erau în cuantum de 400 milioane lei în loc de 24 mld. lei a realizat că ceva foarte grav s-a întâmplat și a început să cerceteze mai bine bazele de date publice. Astfel, în 30.08.2007, a aflat cu surprindere că în data de 11.04.2007, când s-a realizat acea dublă cesiune a SANTEX LLC, s-a mai realizat în plus o altă cesiune de data aceasta a celor 80% acțiuni de la Sava Cătălin către Marin Vasile (copia se află la dosar), iar la arhiva electronică de garanții reale mobiliare, era înregistrată de către Marin Vasile gaj pe acțiunile SANTEX LLC.

În acest fel el era scos din negocieri ca beneficiar, rămânând doar Hergan și Marin Vasile, totul cu acordul lui Sava Cătălin.

În 15.04.2007 a aflat de la Marin Vasile și Sava Cătălin că s-a semnat nota de negocieri nr.2 cu Hergan. A cerut să vadă o copie, care însă nu i s-a dat explicându-i-se că este la Stan Târnoveanu de la Cabinetul RACOȚI, PREDOIU, ZAMFIRESCU pentru atestare. Lucrurile s-au succedat cu repeziciune. La data de 24.04.2007 trebuia să se închidă falimentul APROMATCO, pentru care s-au întâmplat următoarele: Marin Vasile i-a adunat angajații cu creanțele fictive și i-a pus să semneze că renunță la creanțe; s-a făcut o dare în plată de la APROMATCO către Crișan Georgel pentru acoperirea creanței neplătite, cele de 500.000 EURO în care apare ca beneficiar și Marin Marieta cu 20% (soția lui Marin Vasile), ca parte a înțelegerii verbale pe care a avut-o cu Marin Vasile în legătură cu onorariul de succes.

Pe 10.05.2007 a fost termenul în care toate cele 5 dosare inițiate în decembrie 2006 s-a renunțat la judecată.

În 15.05.2007 i s-a înmănat de Marin Vasile o copie a notei de negocieri din 15.04.2007, în care, în afară de mandatele pe care i le-a dat lui Marin Vasile și Sava, respectiv SANTEX LLC să primească 50% din părțile sociale ale societăților care dețineau terenul Jiului cu condiția renunțării la cele 10, dosare și a închiderii falimentului, a mai găsit un număr de condiții care nu i-au fost niciodată prezentate înainte, pentru care Sava și Marin nu au avut niciodată mandat, respectiv: promisiunea de dizolvare voluntară a societății APROMATCO, gajarea acțiunilor deținute de FORMBY TRADING LIMITED la APROMATCO, un procent de 26% obținut din profitul proiectului Jiului către firmele lui Hergan pentru PROIECT MANAGEMENT și 6% pentru MANAGEMENT DE CONSTRUCȚII; un împrumut de 12 milioane EURO de la CERES către SANTEX LLC ce urma a fi plătit din profiturile de pe proiectul Jiului. Și-a exprimat nemulțumirea față de aceste condiții suplimentare, în mod special dizolvarea APROMATCO, pentru care la momentul respectiv nu a găsit niciun fel de motiv. Scopul a fost în fapt preluarea Jiului și împiedicarea întoarcerii la APROMATCO și neîndeplinirea de către Hergan a obligațiilor din nota inițială de negocieri.

În momentul în care i-a spus lui Marin Vasile că nu este sub nicio formă de acord cu nota de negocieri nr.2 din 15.04.2007, care pentru a putea fi finalizată era condiționată de aprobarea AGA FORMBY TRADING LIMITED, KOILADA LLC, SANTEX LLC și APROMATCO, respectiv emiterea unei opinii legale privind întinderea procurorilor lui Sava, acesta a recurs la alte tertipuri pentru a îl scoate din afacere, practic l-a substituit în firme. Printre aceste măsuri se numără în opinia sa încheierea contractului 61 din 16.06.2007 și, respectiv, încheierea adiționalului nr.2 la nota de negocieri nr.2 în care se realizează substituirea de care a făcut vorbire. În opinia sa, contractele 62 și 63 nu au fost realizate în aceeași împrejurare, respectiv 16.06.2007, apărând pentru prima dată în anul 2010, care este momentul în care, după părerea sa, au fost contrafăcute. De altfel, susține că Marin Vasile s-a exprimat public că i-a trebuit trei luni să conceapă contractele 62 și 63.

Procurorul arată în continuare că la data de 01.04.2010 PENGANA LLC a girat biletele la ordin către KAMILARI LLC.

La data de 16.11.2010 între KAMILARI LLC și CONNECTREAL SRL s-au încheiat 3 contracte de cesiune de creanță după cum urmează:

- contractul de cesiune de creanță din 16.11.2010 dintre KAMILARI LLC și CONNECTREAL SRL în valoare de 2.500.000 euro;
- contract de cesiune creanță din 16.11.2010 dintre KAMILARI LLC și CONNECTREAL SRL în valoare de 500.000 euro;
- contract de cesiune creanță din 16.11.2010 dintre KAMILARI LLC și CONNECTREAL SRL în valoare de 1.000.000 euro.

La data de 16.11.2010, prin adresa 177 CONNECTREAL SRL a notificat BEJ BOGDAN DUMITRACHE cu privire la faptul că este creditorul exclusiv al debitorului cedat APROMATCO SA în dosarul de executare silită 660/2010 ca urmare a încheierii contractului de cesiune a dreptului de creanță nr.110/16.11.2010 cu creditorul cedent KAMILARI LLC prin care a devenit creditorul creanței certe, lichide și exigibile reprezentat de biletul la ordin emis de APROMATCO la 16.06.2007, scadent la 14.06.2010, în valoare de 2,5 milioane euro.

La data de 16.11.2010 prin adresa 178 CONNECTREAL SRL a notificat BEJ BOGDAN DUMITRACHE cu privire la faptul că este creditorul exclusiv al debitorului cedat APROMATCO SA în dosarul de executare silită 662/2010 ca urmare a încheierii contractului de cesiune a dreptului de creanță nr.111/16.11.2010 cu creditorul cedent KAMILARI LLC prin care a devenit creditorul creanței certe, lichide și exigibile reprezentat de biletul la ordin emis de APROMATCO la 16.06.2007, scadent la 14.06.2010, în valoare de 500.000 euro.

La data de 16.11.2010 prin adresa 179 CONNECTREAL SRL a notificat BEJ BOGDAN DUMITRACHE cu privire la faptul că este creditorul exclusiv al debitorului cedat APROMATCO SA în dosarul de executare silită 665/2010 ca urmare a încheierii contractului de cesiune a dreptului de creanță nr.112/16.11.2010 cu creditorul cedent KAMILARI LLC prin care a devenit creditorul creanței certe, lichide și exigibile reprezentat de biletul la ordin emis de APROMATCO la 16.06.2007, scadent la 14.06.2010, în valoare de 1.000.000 euro.

Prin actul de adjudecare nr.660, 665/2010 din 19.01.2011 BEJ BOGDAN DUMITRACHE creditoarea licitatoare CONNECTREAL SRL a adjudecat dreptul de proprietate asupra imobilului situat în București, str. Drumul Timonierului nr.26, sector 6 (titlul executării silite constituindu-l două creanțe născute din bilete la ordin stipulate cu protest emise pentru sumele de 2.500.000 euro și respectiv 1.000.000 euro, de către APROMATCO SA în data de 16.06.2007), contra sumei de 3.497.979,88 euro.

Prin actul de adjudecare nr.659,662/2010 din 19.01.2011 întocmit de BEJ BOGDAN DUMITRACHE creditoarea licitatoare CONNECTREAL SRL, a adjudecat dreptul de proprietate asupra imobilului situat în București, str. Drumul Săbărenilor nr.42, sector 6 contra sumei de 1.736.273,94 euro.

Susține procurorul în continuare că, în alte dosare reunite la prezenta, au fost efectuate cercetări sub aspectul săvârșirii de către Marin Vasile, Englezu Radu Octavian, Sava Cătălin, Cristescu Doru Dănuț și Preda Florin, a infracțiunii de înșelăciune constând în aceea că:

- Sava Cătălin și Marin Vasile ar fi falsificat două acte pe care le-au antedatat 16.06.2007, respectiv un act adițional la contractul de cesiune de acțiuni cu numărul 61/16.06.2007 atestat de avocat Marin Vasile și un contract de garanție reală imobiliară atestat de același avocat, cu numărul 63/16.06.2007, prin care au fost introduse clauze care să înlăture apărările formulate de Formby și EDEN în fața instanțelor.
- Sava Cătălin și Marin Vasile au redactat un act datat 14.05.2010 intitulat proces-verbal de judecare directă, semnat doar de aceste persoane, prin care se declară Pengana proprietara acțiunilor deținute de EDEN. Ulterior, deși cunoștea situația adevărată a pachetului de acțiuni, Marin Vasile a adresat o cerere Depozitarului Central care înregistrează transferul dreptului de proprietate către Pengana în data de 4.06.2010 și emite o adresă de confirmare a transferului la data de 7.06.2010.
- La data de 7.06.2010, cu sprijinul CDG Investment SRL care deține 10% din acțiunile Apromatco și care a fost reprezentată de Englezu Radu Octavian, Pengana a convocat, fără respectarea dispozițiilor legale, o adunare generală a acționarilor. Administratorul desemnat la această adunare generală la care nu au participat acționarii legitimi, a încheiat în numele Apromatco un contract cu o societate de pază. Cu ajutorul angajaților acestei societăți au fost ocupate în mod nelegal, prin folosirea violenței, sediul social și punctul de lucru al Apromatco, fără a li se mai permite reprezentanților legali accesul în societate.
- La data de 18.06.2010, societatea off-shore Kamilari LLC, succesoarea Pengana LLC deținută de Marin Vasile și reprezentată în România de Englezu Radu Octavian, a solicitat Judecătoriei Sectorului 3 investirea cu formulă executorie a 9 bilete la ordin în valoare de aproximativ 16.000.000 euro. Aceste bilete fuseseră emise de Sava Cătălin în numele Apromatco în data de 16.07.2007, în favoarea Pengana LLC, pentru garantarea contractului de cesiune de acțiuni.
- Ca urmare a unei sesizări adresate de EDEN LLC în data de 26.07.2010 în care a confirmat transferul pachetului majoritar de acțiuni Apromatco înapoi în contul EDEN și invalidarea transferului făcut din contul EDEN către Pengana în data de 4.06.2010. ca urmare a acestui fapt Manolache Aurica a preluat de la Depozitarul Central Registrul Acționarilor în data de 26.07.2010 pe bază de proces-verbal de predare-primire. Cu toate că aceste împrejurări au fost aduse la cunoștința lui Marin Vasile, acesta a continuat să convoace pretinse adunări generale ale acționarilor falsificând împreună cu Englezu Radu Octavian registrul acționarilor, pe care nu l-au preluat de la Depozitarul Central, adunări care au luat diverse hotărâri nefavorabile Apromatco SA, având ca scop lichidarea patrimoniului societății.

Se arată că prin ordonanța nr.310/P/2010 din data de 21.10.2010, s-a dispus neînceperea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune prev. de art.215 alin.1,2,5 C.pen. rap. la art.13 alin.1² din OUG 43/2002 față de Marin Vasile, Englezu Radu Octavian, Sava Cătălin, Cristescu Doru Dănuț și Preda Florin.

Prin ordonanța nr.368/P/2010 din data de 27.10.2010, în cauză s-a dispus neînceperea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune prev. de art.215 alin.1,2,5 C.pen. rap. la art.13 alin.1² din OUG 43/2002 față de Marin Vasile, Englezu Radu Octavian, Sava Cătălin, Cristescu Doru Dănuț și Preda Florin (faptele fiind identice cu cele care au format obiectul dosarului nr.310/P/2010).

Împotriva celor două ordonanțe ale procurorului, dar și a ordonanței prin care procurorul-șef a soluționat plângerea împotriva celor două soluții, s-a formulat plângere la Curtea de Apel București, iar prin sentința penală nr.106/18.03.2011 instanța a admis plângerea, a desființat ordonanțele atacate și a trimis cauza la DNA în vederea începerii urmăririi penale.

Pentru a dispune astfel, instanța a constatat că deși nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune deoarece contractele pretins frauduloase sunt încheiate de societățile Apromatco SA și Formby Trading Limited prin intermediul lui Sava Cătălin, iar de Pengana LLC prin intermediul lui Marin Vasile, iar existența infracțiunii de înșelăciune presupune ca la încheierea

contractului reprezentantul societății să fie indus în eroare de către o altă persoană, condiție ce nu este îndeplinită în cauză întrucât între Sava Cătălin, în calitate de reprezentant al Apromatco SA și Formby Trading Limited și Marin Vasile a existat o înțelegere frauduloasă, presupusele fapte ale intimaților Sava Cătălin și Marin Vasile pot întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, respectiv complicitate la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor.

Astfel, în măsura în care Sava Cătălin a acționat în contra intereselor societății, încheind contracte împovărătoare pentru Apromatco SA, care au drept consecință preluarea patrimoniului acesteia de către Pengana LLC sau alte societăți, fapta acestuia ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu.

Analizând probatoriul administrat în cauză, procurorul a constatat următoarele:

Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu/complicitate la abuz în serviciu:

De la momentul infirmării ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale dispuse în dosarele 310/P/2010 și 368/P/2010, a intervenit modificarea Codului penal, infracțiunea de abuz în serviciu fiind prevăzută de art.297 C.pen.

Prin Decizia nr.405 din 15 iunie 2016 publicată în Monitorul Oficial nr.517 din 08.07.2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.246 din Codul penal din 1969 și ale art.297 alin.1 din Codul penal și a constatat că acestea sunt constituționale numai în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

Pentru a dispune astfel, Curtea a arătat că sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul dispozițiilor art.246 din Codul penal din 1969 și ale art.297 alin.1 din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „prin încălcarea legii”.

În raport de prevederile acestei decizii, procurorul a considerat că nu este suficient ca o faptă săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu să fie păgubitoare pentru societate, ci este necesar ca fapta păgubitoare să reprezinte în același timp și o încălcare a normelor legislației primare.

Or, din analiza faptelor pentru care a fost începută urmărirea penală sau s-a pus în mișcare acțiunea penală prin raportare la normele legale ce reglementează activitatea administratorilor (Legea nr.31/1990), nu a putut fi identificată nicio dispoziție pe care persoanele desemnate ca administratori ai societăților implicate să o fi încălcat.

Ca urmare, în raport de prevederile deciziei Curții Constituționale, s-a constatat că faptele de abuz în serviciu/complicitate la abuz în serviciu ce fac obiectul prezentului dosar, nu sunt prevăzute de legea penală. Așa fiind, nici actele de complicitate la săvârșirea acestei infracțiuni nu sunt prevăzute de legea penală.

Ca urmare, pentru săvârșirea acestor fapte se impune clasarea cauzei în temeiul art.16 lit.b C.proc.pen.

Cu privire la fapta de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

S-a arătat că din actele dosarului rezultă că în perioada 15.08.1999 – 1.09.2009 numitul Marin Vasile a fost suspendat din Baroul București.

Potrivit art.15 lit.c din Legea nr.51/1995, exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț.

Totodată, art.49 alin.2 din Statutul profesiei de avocat, exercițiul profesiei de avocat se suspendă:

- a) pe toată durata existenței stării de incompatibilitate;
- b) în temeiul unei hotărâri judecătorești sau disciplinare de interdicție temporară de a profesa;
- c) în caz de neplată totală sau parțială a taxelor și a contribuțiilor profesionale către barou, către U.N.B.R. și către sistemul propriu de asigurări sociale timp de 3 luni de la scadența acestora, până la lichidarea integrală a datoriilor;

d) la cererea scrisă a avocatului, pentru alte motive decât cele prevăzute la lit. a).

În opinia procurorului, din interpretarea acestor dispoziții legale, rezultă că exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț este incompatibilă cu exercitarea profesiei de avocat, starea de incompatibilitate nemaexistând pe perioada suspendării, când avocatului îi este suspendat însăși exercițiul profesiei.

Așa fiind, arată procurorul, fapta inculpatului Marin Vasile de a semna documente în perioada suspendării din profesia de avocat, nu realizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art.12 din Legea nr.78/2000, impunându-se clasarea cauzei în temeiul art.16 lit.c C.proc.pen.

Prin ordonanța nr.363/II-2/2018 din 02.08.2018, procurorul – șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție a respins plângerea formulată de petenții din prezenta cauză.

Petenții formulat plângere împotriva soluției de clasare la data de 24.08.2018, judecătorul de cameră preliminară respingând ca prematur introdusă plângerea prin încheierea din 22.10.2018 pronunțată în dosarul nr.6556/2/2018.

Judecătorul de cameră preliminară a arătat în motivare că, potrivit art. 6 din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În raport de acestea, Curtea a notat că ordonanța criticată nu a fost comunicată petentelor, ci doar intimațiilor din cauză, respectiv celor împotriva cărora personale vătămate au formulat plângerile. Soluțiile dispuse prin ordonanță sunt de clasare, așadar în principiu favorabile intimațiilor, cărora le-au fost comunicate și totodată în defavoarea petentelor, cărora nu le-a fost comunicată ordonanța de clasare. În absența acesteia, dar pentru a respecta termenele procedurale pentru declararea căilor de atac, petentele au formulat plângere la procurorul ierarhic superior. Curtea a constatat că singura critică adusă de petente a fost neîndeplinirea obligației de comunicare a ordonanței de clasare, critică la care Procurorul șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul DNA nu a răspuns, limitându-se la a arăta că dreptul la apărare al petentelor a fost respectat.

Or, în contextul în care acestea nu au cunoscut considerentele care au determinat soluțiile dispuse, nu și-au putut realiza o apărare efectivă, iar în fața instanței nu se poate analiza pentru prima dată temeinicia plângerii în contextul în care nici până în prezent petentele nu au primit, în mod oficial, ordonanța de clasare. Este adevărat că declanșarea prezentului proces a determinat implicit și luarea la cunoștință de considerentele ordonanței însă aceasta nu conferă aceleași drepturi persoanelor vătămate (analiza temeiniciei susținerilor în raport de situația de fapt, analiză inexistentă până în prezent și exercitarea unui control al unei instanțe independente asupra soluțiilor dispuse pe fondul cererii).

Curtea a constatat că petentele au formulat, după primirea ordonanței (efectuată urmare eforturilor proprii, iar nu a respectării de către procuror a obligațiilor legale de comunicare a ordonanței din oficiu), o nouă plângere, raportată la situația de fapt reținută de procuror, astfel cum rezultă din înscrisul depus în fața Judecătorului.

Astfel, reținând că dreptul la un proces echitabil îl are și persoana vătămată, parte în proces la rândul său, așa cum consacră și art. 6 din CEDO, sus citat, și nu doar inculpatul, și reamintind că dreptul la apărare nu poate fi exercitat în absența comunicării actului criticat (s-ar transforma altfel într-un drept iluzoriu), Curtea a apreciat că singura soluție care poate fi dispusă în cauză este respingerea, ca prematur introdusă, a plângerii, și aceasta din perspectiva faptului că temeinicia susținerilor petentei urmează a fi analizată efectiv în procedura nou declanșată de depunerea plângerii împotriva ordonanței de clasare.

Chiar dacă textele legale nu consacră o astfel de soluție în mod explicit, Curtea a apreciat că dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului au prioritate sub aspectul analizat, astfel încât, pentru a nu prejudicia persoanele vătămate de dreptul la un proces echitabil în toate

componentele sale, a reținut că în prezenta plângere nu se poate analiza pentru prima dată temeinicia susținerilor, urmând ca în raport de soluția dispusă de procurorul ierarhic superior petentele să procedeze în consecință, cu respectarea dispozițiilor legale în cauză și reținând totodată că plângerea depusă inițial a respectat termenele prevăzute de lege.

După cum și judecătorul a reținut în dosarul nr.6556/2/2018, anterior pronunțării soluției din data de 22.10.2018, petenții au formulat o nouă plângere la procurorul ierarhic superior.

Prin ordonanța nr.483/II-2/2018 din 12.11.2018 a procurorului șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea formulată de petenți, cu motivarea că împotriva aceluiași act jurisdicțional nu poate fi exercitată de două ori aceeași cale de atac.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că plângerea petenților este inadmisibilă, respectiv nefondată, pentru următoarele considerente:

În cauză se impun a fi analizate cu prioritate chestiunile invocate de intimați în legătură cu dovada calității de reprezentanți ai societăților comerciale petente, respectiv respectarea procedurii prev. de art.340 C.proc.pen. sub aspectul formulării în termen a prezentei plângeri și a interesului legitim la care se referă la art.336 alin.1 C.proc.pen.

Dovada calității de reprezentant și interesul legitim:

Petenții critică în principal soluția dispusă de procuror sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen. (indiferent de forma de participare penală), apreciind că în cauză persoană vătămată în raport de această infracțiune este SC APROMATCO SA.

Reprezentant legal al SC APROMATCO SA este chiar petentul Grigoriu Adrian, după cum rezultă din extrasul O.N.R.C. de la f. 69 vol.I instanță. Așadar, în raport de această societate comercială dovada calității de reprezentant a fost făcută și, implicit, dată fiind calitatea de persoană vătămată, nici nu se poate pune problema lipsei de interes.

Arboria Manuagcturing SRL, Formby Trading SRL și SC Eden LLC au deținut pe parcursul timpului calitatea de acționari ai SC APROMATCO SA (inclusiv în perioadele în care, conform petenților, s-ar fi derulat activitatea pretins infracțională). Prin urmare, câtă vreme la un anumit moment aceste societăți au controlat SC APROMATCO SA și aveau interes în buna funcționare a acesteia, fiind în definitiv beneficiarii finali al activității economice (dreptul la dividende), nici în cazul acestora nu se poate considera că nu au un interes legitim în formularea prezentei plângeri.

Or, administrator legal al Arboria Manuagcturing SRL este petenta Toma Aurica, dovada calității de reprezentant fiind făcută. În ceea ce o privește pe Formby Trading SRL, la dosar a fost depus un contract de mandat din anul 2010, prin care reprezentanții legali ai acesteia îl împuterniceau pe Grigoriu Adrian să continue toate acțiunile, inclusiv cele din dosar nr.3179/P/2007, 1076/P/2007 și 1077/P/2007 (reunite ulterior la prezentul dosar de urmărire penală). Așadar, este vorba de o reprezentare convențională. Este adevărat că, potrivit art.289 alin.3 C.proc.pen., la care face trimitere art.340 alin.4 C.proc.pen., plângerea se poate face personal sau prin mandatar; mandatul trebuie să fie special, iar procura rămâne atașată plângerii, dar la fel de adevărat este că în speță nu s-a pus în discuție valabilitatea procurii depuse și nici nu s-a făcut dovada că aceasta ar fi fost revocată. În aceste condiții, referirile la dosarele penale reunite la prezentul este suficientă pentru a aprecia că procura în cauză este specială. Oricum, câtă vreme în cauză societatea a fost reprezentată de un avocat ales, care a depus împuternicire la dosar, orice inconvenient ce ține de legala sesizare a instanței este acoperit. Pe de altă parte, pentru Eden LLC s-a făcut dovada că Toma Aurica este reprezentantul legal al acesteia.

Referitor la interesul persoanelor fizice Grigoriu Adrian și Toma Aurica în formularea prezentei plângeri, acesta este mai mult decât evident, câtă vreme pe parcurs aceștia au fost acționari ai unor societăți care erau acționare în cadrul SC APROMATCO SA.

Toate argumentele anterior expuse vizavi de interesul legitim în formularea prezentei plângeri s-au raportat la infracțiunea de abuz în serviciu. În schimb, petenții critică și soluția de clasare sub aspectul comiterii de către intimatul Marin Vasile a infracțiunii de efectuarea de

operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

Or, judecătorul de cameră preliminară apreciază că infracțiunea prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 este una de pericol, nu de rezultat, nefiind susceptibilă să producă o pagubă în dauna vreunei persoane fizice sau juridice, incriminarea protejând relațiile sociale a căror normală dezvoltare implică respectarea de către funcționarii publici a incompatibilităților instituite prin lege.

După cum și petenții au arătat, prin Decizia nr.13/2011 pronunțată de Completul competent să judece recursul în interesul legii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție (obligatorie pentru instanțe), s-a făcut o distincție între denunțator și persoană vătămată, considerente pe deplin aplicabile și în cauza de față.

Se reține de către instanța supremă că noțiunea de „denunțator” este incompatibilă cu aceea de „persoană vătămată”, adică de persoană care, în calitate de subiect pasiv și titular al valorii sociale împotriva căreia s-a îndreptat presupusul act de conduită al făptuitorului, a suferit prin fapta penală reclamată o vătămare fizică, morală sau materială, întrucât în cazul acesteia vorbim despre o altă modalitate de sesizare a organelor judiciare (plângere, iar nu denunț).

Pentru a stabili dacă denunțatorul poate fi o „persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate”, trebuie delimitată noțiunea de „interese legitime”, prin raportare la conduita denunțatorului, care acționează, fie pentru că legea îl obligă la un asemenea demers (de exemplu, în cazul infracțiunilor a căror nedeținere sau nesesizare a organelor judiciare constituie ea însăși o infracțiune), fie pentru că spiritul etic sau civic îl determină la o asemenea acțiune.

În aceste cazuri nu se poate vorbi despre un interes legitim propriu, concret și actual pe care l-ar avea denunțatorul pentru a depăși demersul inițial, de încunoștințare a organelor de urmărire penală cu privire la presupusa săvârșire a unei infracțiuni, indiferent de cauza care l-a determinat în primă instanță să acționeze (o obligație legală sau propria conștiință).

Dacă legea recunoaște oricărei persoane dreptul de a sesiza organele de urmărire penală, atunci când apreciază că s-a comis o infracțiune, nu același lucru se poate afirma și în ceea ce privește posibilitatea de a contesta în justiție actul prin care procurorul a apreciat, cu referire la aspectele sesizate, că nu este cazul să se înceapă urmărirea penală sau, după caz, să dispună trimiterea în judecată a persoanei (persoanelor) cercetate.

Aceasta pentru că procedura instituită în art.278¹ din Codul de procedură penală (actualul 340 C.proc.pen.) are esențialmente un caracter privat, dedus din cerința unei vătămări suferite de persoana care se adresează justiției, în drepturile sau interesele sale legitime.

Or, încunoștințând organele judiciare cu privire la săvârșirea unei presupuse infracțiuni, denunțatorul acționează în virtutea unui interes public, ca reprezentant al societății, ajutând astfel aceste organe să cerceteze fapte prevăzute de legea penală despre care ele nu au avut cunoștință pe altă cale (plângere sau sesizare din oficiu).

Acest interes public este limitat însă la sesizarea organelor de urmărire penală și nu conferă denunțatorului dreptul de a supune cauza cenzurii instanței de judecată (judecătorului de cameră preliminară în reglementarea actuală), atunci când nu s-a dispus începerea urmăririi penale sau trimiterea în judecată, în sensul că s-a dispus o soluție de clasare.

Aplicând principiile anterioare la speța de față, judecătorul constată că petenții nu au suferit nicio vătămare ca urmare a soluției procurorului în privința infracțiunii prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000, plângerea fiind așadar inadmisibilă sub acest aspect.

În privința Argus Alarm System SRL, din extrasul O.N.R.C. de la f. 63 rezultă că aceasta este radiată, neavând așadar capacitate procesuală de folosință. Dacă în procedura civilă o asemenea împrejurare ar conduce la admitere excepției lipsei capacității procesuale de folosință, în cadrul plângerii formulate în temeiul art.340 C.proc.pen. se pune problema inadmisibilității – din perspectiva soluțiilor pe care judecătorul de cameră preliminară le poate pronunța (fiind o chestiune ce intră în sfera legalei sesizări a instanței). În consecință, plângerea formulată de această societate comercială este inadmisibilă.

În raport considerentele respingerii ca inadmisibile a plângerii (lipsa capacității procesuale de folosință), petenta nu poate fi obligată la cheltuieli judiciare avansate de către stat.

În ceea ce privește **introducerea în termen a prezentei plângeri**, judecătorul de cameră preliminară de la Curte constată că în speță se impune a fi făcută aplicarea art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, în componenta referitoare la accesul la instanță, condiție primordială a dreptului la un proces echitabil.

Strict juridic, din moment ce ordonanța nr.363/II-2/2018 din 02.08.2018 a procurorului șef adjunct le-a fost comunicată petenților la data de 06.08.2018, iar prezenta a fost introdusă la data de 04.12.2018, plângerea ar trebui respinsă ca tardivă. Însă, aceasta este a doua plângere pe care petenții au introdusă împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanța nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalte Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție.

Prin încheierea din 22.10.2018 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția I Penală, plângerea petenților a fost respinsă ca prematur introdusă.

S-a reținut în esență că ordonanța atacată nu a fost comunicată în termenul legal de 20 de zile petenților, astfel încât acestea au formulat, cu respectarea dispozițiilor art.340 alin.1 și 2 C.proc.pen., plângere împotriva soluției de clasare dispusă prin ordonanță, care a fost respinsă prin ordonanța nr.363/II-2/2018 din data de 02.08.2018.

S-a arătat că singura critică adusă de petenți a fost neîndeplinirea obligației de comunicare a ordonanței de clasare, critică la care procurorul șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul DNA nu a răspuns, limitându-se la a arăta că dreptul la apărare a fost respectat.

Or, a susținut judecătorul, în contextul în care aceștia nu au cunoscut considerentele care au determinat soluțiile dispuse, nu și-au putut realiza o apărare efectivă, iar în fața judecătorului nu se poate analiza pentru prima dată temeinicia plângerii.

Judecătorul a mai arătat că, după primirea ordonanței (efectuată urmare eforturilor proprii, iar nu a respectării de către procuror a obligațiilor legale de comunicare a ordonanței din oficiu), au formulat o nouă plângere, raportată la situația de fapt reținută de procuror.

S-a apreciat în lumina art.6 din Convenție că singura soluție care poate fi dispusă în cauză este respingerea, ca prematur introdusă, a plângerii, și aceasta din perspectiva faptului că temeinicia susținerilor petentei urmează a fi analizată efectiv în procedura nou declanșată de depunerea plângerii împotriva ordonanței de clasare.

În raport de soluția dispusă de procurorul ierarhic superior cu privire la cea de-a doua plângere, judecătorul a menționat că, urmează ca petenții să procedeze în consecință, cu respectarea dispozițiilor legale în cauză, reținând totodată că plângerea depusă inițial a respectat termenele prevăzute de lege.

Judecătorul de cameră preliminară de la Curte constată într-adevăr că în cauză, prin ordonanța nr.483/II-2/2018 din 12.11.2018 a procurorului șef al Secției de combatere infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea formulată de petenți, cu motivarea că nu se poate exercita două căi de atac împotriva aceluiași act procesual (în condițiile în care plângerea acestora fusese respinsă ca neîntemeiată prin ordonanța nr.363/II-2/2018 din data de 02.08.2018).

Această din urmă ordonanță a fost comunicată petenților la data de 14.11.2018.

În condițiile în care prezenta a fost introdusă la data de 04.12.2018, judecătorul de cameră preliminară de la Curte constată că a fost respectat termenul peremptoriu de 20 de zile prev. de art.340 alin.1 C.proc.pen., în raport de data de 14.11.2018.

Or, a face abstracție de încheierea definitivă a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția I Penală din data de 22.10.2018 care a instituit în favoarea petenților noi termene de formulare a plângerii (nefiind în căderea prezentului complet să aprecieze asupra legalității și temeiniciei soluției), respectiv în 20 de zile de la comunicarea ordonanței procurorului șef (cea de-a doua ordonanță), ar însemna o încălcare flagrantă a dreptului la acces la o instanță și o denegare de dreptate.

În aceste condiții, concluzia care se impune este aceea că plângerea a fost formulată de petenți în termen.

Pe fondul plângerii:

Sub un prim aspect, petenții invocă nelegalitatea ordonanței nr.483/II-2/2018 din 12.11.2018 a procurorului șef al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, invocându-se că a fost nesocotită încheierea din 22.10.2018 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția I Penală.

Contrar opiniei petenților, încheierea din 22.10.2018 nu putea impune procurorului șef o obligație suplimentară, neprevăzută de lege, de a analiza din nou o plângere formulată împotriva soluției de clasare, în contextul în care neprevăzută de lege era și respingerea plângerii ca prematur introdusă de către judecător.

Deși este vorba de încheiere definitivă, prin aceasta nu se pot institui reguli noi de procedură, care să oblige procurorul sau chiar prezentul complet de judecată să procedeze într-un fel sau în altul. Altfel spus, i s-au dat cuvenitele efecte încheierii judecătorului de cameră preliminară atunci când prezenta plângere a fost considerată ca fiind formulată în termen, aplicând direct în dreptul intern dispozițiile art.6 din CEDO.

Judecătorul de cameră preliminară de la Curtea apreciază că se impune o precizare extrem de importantă: ceea ce se atacă în cadrul procedurii prev. de art.340 nu este ordonanța procurorului ierarhic superior, ci soluția de netrimitere în judecată a procurorului de caz. Altfel spus, procedura internă reglementată de art.339 C.proc.pen. poate lipsi, judecătorul nefiind împiedicat în aceste condiții să analizeze plângerea pe fond. De altfel, chiar art.340 alin.2 C.proc.pen. prevede că, dacă plângerea (n.j.c.p. – adresată procurorului ierarhic superior) nu a fost rezolvată în termenul prev. de art.338 (20 de zile de la primire), dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare.

Altfel spus, pot exista situații în care procurorul ierarhic superior să nu soluționeze plângerea în termenul prev. de art.338 C.proc.pen., iar petentul să sesizeze judecătorul de cameră preliminară, fără a se putea considera că plângerea este „prematură”. Mai mult, ar putea exista situații în care până la pronunțarea soluției de către judecătorul de cameră preliminară procurorul ierarhic superior să nu soluționeze plângerea introdusă în temeiul art.339 C.proc.pen.

Explicație este aceea că esențială în această procedură este posibilitatea petentului de a avea acces la o instanță, neputându-se concepe că soluția procurorului ierarhic superior, motivarea acesteia, ar cădea sub incidența art.6 din CEDO, procurorul neîncadrându-se în noțiunea de „instanță independentă și imparțială”. Așadar, indiferent de argumentele expuse în cuprinsul ordonanței, de analiza sau nu a tuturor argumentelor părților, procurorul ierarhic superior nu poate fi obligat să analizeze din nou pe fond plângerea petenților, câtă vreme a fost sesizat judecătorul care, după cum am văzut, chiar și în lipsa ordonanței sale poate proceda la analiza temeiniciei și legalității soluției de clasare.

Pe de altă parte, solicitarea petenților de a desființa ordonanța procurorului ierarhic superior și trimiterea cauzei spre a fi analizată pe fond este contrară legii și face abstracție că obiectul plângerii este soluția de netrimitere în judecată, iar nu soluția procurorului ierarhic superior, după cum s-a arătat pe larg anterior.

Sub cel de-al doilea aspect, petenții invocă netemeinicia soluției de clasare dispuse față de intimați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 C.pen., 309 C.pen. și art.5 C.pen. (indiferent de forma de participare penală), procurorul având în vedere decizia nr.405/2016 a Curții Constituționale din România, publicată în Monitorul Oficial nr.517/08.07.2016.

Prin această decizie a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art.246 din Codul penal din 1969 și ale art.297 alin.1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

În considerentele deciziei s-a arătat că, deși propriu folosirii în alte domenii, termenul „defectuos” nu poate fi privit ca un termen adecvat folosirii în domeniul penal, cu atât mai mult cu cât legiuitorul nu a circumscris existența acestui element al conținutului constitutiv al infracțiunii de

abuz în serviciu de îndeplinirea anumitor criterii. Cu alte cuvinte, legiuitorul nu a operat o circumstanțiere expresă în sensul precizării elementelor față de care defectuositatea trebuie analizată. Curtea a observat că doctrina a apreciat că prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” se înțelege îndeplinirea făcută altfel decât se cuvenea să fie efectuată, defectuositatea în îndeplinire putând privi conținutul, forma sau întinderea îndeplinirii, momentul efectuării, condițiile de efectuare etc. Totodată, Curtea a observat că jurisprudența a receptat cele reliefate în doctrină, fără a stabili însă criteriile ce trebuie avute în vedere la stabilirea defectuosității îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, aceasta rezumându-se, în general, la a arăta că subiecții activi ai infracțiunii au îndeplinit în mod defectuos atribuții de serviciu, fie prin raportare la dispozițiile legii, fie prin raportare la mențiuni regăsite în hotărâri ale Guvernului, ordine ale miniștrilor, regulamente de organizare și funcționare, coduri deontologice sau fișe ale postului.

Curtea a constatat că termenul „defectuos” nu este definit în Codul penal și nici nu este precizat elementul în legătură cu care defectuositatea este analizată, ceea ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a acestuia. Această lipsă de claritate, precizie și previzibilitate a sintagmei „îndeplinește în mod defectuos” din cadrul dispozițiilor criticate creează premisa aplicării acesteia ca rezultat al unor interpretări sau aprecieri arbitrare.

Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale trebuie să poată determina, fără echivoc, care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, Curtea a constatat că sintagma „îndeplinește în mod defectuos” nu poate interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „prin încălcarea legii”.

Curtea a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

În cauză, judecătorul de cameră preliminară constată că în cauză acuzațiile aduse intimaților sunt următoarele:

- în privința intimaților Sava Cătălin și Marin Vasile: întocmirea contractului de cesiune nr.61/16.06.2007 dintre Formby Trading Limited și Pengana LLC, a actului adițional nr.62/16.06.2007 și a contractului de garanție mobilă nr.63/16.06.2007;
- în privința intimaților Zlate Andrei (administrator al Connectreal SRL, BGA Instal Energie SRL și acționar la Fier Forjat M&I SRL), Englezu Radu Octavian (reprezentant al Kamilar LLC, Koilad Invest SRL și Fier Forjat M&I SRL) și Cristescu Dorin Dănuț (administrator al Apromatco SA): întocmirea unor acte juridice având drept scop rostogolirea acțiunilor prin acte de transfer bunuri pentru a dobândi, deține și folosi acțiunile și activele Apromatco SA, respectiv contractul de cesiune de acțiuni nr.72/12.07.2007 dintre Pengana și Fier Forjat M&I SRL, contractul de cesiune de acțiuni din data de 20.07.2010 dintre Pengana LLC și Pafia LLC, contractul de cesiune de părți sociale din 2.07.2007 dintre CEERES BV și Fier Forjat M&I SRL, contractul de cesiune de părți sociale din 2.07.2007 dintre Oceanis International BV și Fier Forjat M&I SRL, contractul de cesiune din 27.01.2010 dintre Zlate Andrei și Kamilar LLC, cele 3 contracte de cesiune de creanță din 16.11.2010 dintre Kamilar LLC și Connectreal SRL;
- în privința intimatului Dumitrache Bogdan: întocmirea procesului – verbal nr.500/30.04.2010, act de adjudecare din 19.01.2011 nr.660,665/2010, act de adjudecare din 19.01.2011 nr.659,662/2010, act de adjudecare din 25.03.2011, fără a verifica realitatea și caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor ce au stat la baza titlurilor executorii, înlesnind astfel preluarea acțiunilor și activelor Apromatco SA.

După cum și intimații au arătat, prin sentința penală nr.5785/09.04.2009 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, irevocabilă prin decizia nr.3495/24.10.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția a II-a Civilă, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea petentei Formby Trading Limited prin care a solicitat să se constate nulitatea absolută a contractului de cesiune de acțiuni ale SC Apromatco SA nr.61/16.06.2007, precum și a contractului de cesiune de acțiuni din 12.07.2007.

Arată petenții că, deși procurorul a susținut că nu a putut fi identificată nicio dispoziție pe care persoanele desemnate ca administratori ai societăților implicate să o fi încălcat, în fapt sunt mai multe dispoziții legale pe care aceștia nu le-au respectat.

Judecătorul va analiza pe rând în ce măsură aceste susțineri pot fi primite:

Sava Cătălin:

La punctul 1 se arată că Sava Cătălin și-a asumat o obligație de diligență în vederea dizolvării și lichidării voluntare a SC APROMATCO SA, în nota de negocieri nr.260/15.04.2007 și în actul adiționat nr.2/02.07.2007, deși Legea nr.31/1990 prevede clar situațiile și persoanele îndreptățite să hotărască dizolvarea societății.

Sub acest aspect, judecătorul apreciază că sunt nefondate criticile petenților, deoarece în temeiul actelor invocate nu s-a produs dizolvarea societății, intimatul asumându-și doar o obligație de diligență, iar nu de rezultat. Nu s-ar putea considera că intimatul a îndeplinit un act cu încălcarea legii, mai ales că era vorba de o notă de negocieri, nu de un contract (în sensul de negotium). Oricum, nu aceasta este acuzația pentru care s-a efectuat în continuare urmărirea penală.

La pct.2 se susține că intimatul l-a substituit pe Grigoriu Adrian și firmele acestuia în notele de negociere din 2003 și 2007, cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la mandat.

Din această perspectivă, judecătorul consideră că un mandatar convențional nu se încadrează în noțiunea de funcționar public, conform art.175 C.pen., iar orice încălcare a regulilor referitoare la mandat poate atrage doar răspunderea civilă, nu și pe cea penală.

La punctul nr.3 se susține că prin contractul nr.60/11.06.2007, în calitate de administrator al societății Apromatco SA, Sava Cătălin s-am angajat să vândă două imobile care reprezentau 65% din valoarea contabilă a activelor societății, contrar prevederilor art.153²² din Legea nr.31/1990.

Din această perspectivă judecătorul consideră că de fapt Apromatco SA, prin administrator, și-a asumat o obligație de a face, nu de a da – respectiv a transfera proprietatea imobilelor, în contextul în care dispozițiile legale invocate se referă la „înstrăinarea bunurilor aflate în patrimoniul societății”.

Referitor la pct.4 – cel care de altfel se circumscrie și acuzațiilor – petenții consideră că Sava Cătălin a semnat contractul nr.61 fără acordul proprietarului și fără o procură specială, contrar dispozițiilor Codului civil 1864.

Din această perspectivă, judecătorul de cameră preliminară de la Curte face trimitere la sentința penală nr.5785/09.04.2009 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, irevocabilă prin decizia nr.3495/24.10.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția a II-a Civilă, unde s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat că procura lui Sava Cătălin era valabilă, dezvoltări suplimentare neimpunându-se.

În ceea ce privește pct.5, petenții îi reproșează lui Sava Cătălin că nu a raportat plățile în numerar mai mari de 10.000 euro, cu referire la suma de 542.220,25 euro plătită de Pangana LLC lui Sava Cătălin, contrar dispozițiile Legii nr.656/2002, iar pe de altă parte că era interzisă efectuarea de plăți în numerar de peste 5.000 lei (OUG nr.15/1996).

Pe de-o parte, se constată că în cauză această obligație nu decurgea din calitatea de administrator al societății, ci era o obligație personală, astfel că nu poate fi vorba de îndeplinirea unui act în cadrul serviciului, iar pe de altă parte, după cum și intimații au arătat, neîndeplinirea acestei obligații atrage răspunderea contravențională.

În ceea ce privește pct.6, referirile la contractul nr.61/16.06.2007 nu se mai impun a fi analizate în raport de cele deja expuse, iar cu privire la contractele nr.62 și 63/16.06.2007 și emiterea unor bilete la ordin, judecătorul constată că trimiterile la dispozițiile art.106 din Legea nr.31/1990 sunt pur formale, în condițiile în care intimatul a avut o procură specială valabilă. Pe de altă parte, împrejurarea că un act se încheie fără o aprobare prealabilă, chiar impusă de lege, nu ar putea atrage răspunderea penală, ci eventual o acțiune în anulare.

Referitor la pct.7, referitor la neaducerea la cunoștința A.G.A. a conținutului celor 3 contracte, judecătorul constată că art.21 din Legea nr.26/1990 nu impune administratorului această obligație.

Marin Vasile

Judecătorul de cameră preliminară constată că avocatul nu poate fi considerat funcționar public în sensul legii penale, activitatea sa în relațiile cu clienții îmbrăcând forma unui mandat convențional. De asemenea, obligațiile pe care un avocat le are în temeiul unui asemenea mandat sunt de diligență, iar nu de rezultat.

Așadar, nu poate fi vorba de săvârșirea de către un avocat a infracțiunii de abuz în serviciu în legătură cu modalitatea în care și-a reprezentat/asistat clientul. În consecință, toate referirile la dispozițiile legale din Legea nr.51/1995 nu pot fi reținute din perspectiva unei pretinse infracțiuni de abuz în serviciu.

Cu referire la presupusa încălcare a dispozițiilor Legii nr.656/2002, sunt valabile argumentele expuse în cazul intimatului Sava Cătălin.

În ceea ce privește acuzațiile că a atestat date necorespunzătoare realității – pct.4 și 7, judecătorul constată că nu s-a pronunțat o soluție cu privire la infracțiunile de fals, acestea făcând obiectul dosarului disjuns.

Referitor la faptul că ar fi organizat adunări generale ale acționarilor Apromatco cu încălcarea Legii nr.31/1990, aceasta este o chestiune ce ține de relația client/avocat, fiind valabile argumentele anterioare. Chiar și dacă susținerile petenților ar fi reale, nu ar fi vorba de infracțiunea de abuz în serviciu, ci ar putea fi incidentă cel mult răspunderea civilă.

Zlate Andrei:

La pct.1 petenții susțin că ar fi fost încălcate dispozițiile art.111 și 113 din Legea nr.31/1990 deoarece a votat în numeroase adunări A.G.A., fără să fie înscris în registrul acționarilor.

Judecătorul constată că acționarul în cadrul unei societăți comerciale nu poate fi considerat funcționar public, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art.297 C.pen. referitoare la subiectul activ al infracțiunii.

La pct.2 se susține că în calitate de administrator al Connectreal SRL, prin contracte de cesiune, a devenit creditorul exclusiv al Apromatco, încheierea contractelor fiind făcută cu încălcarea prevederilor art.966 C.civ. – cauza ilicită. Din această perspectivă, judecătorul constată că încălcarea dispozițiilor art.966 C.civ. să dreptul unei acțiuni în nulitate, dispozițiile menționate nefăcând referire la vreo obligație legală în sarcina unui administrator în legătură cu încheierea unor acte în legătură cu serviciu.

Referitor la pct.3, petenții nu indică un text legal, ci în general la Legea nr.31/1990 – fac referire la preluarea unor acțiuni și votul în cadrul unor adunări generale a acționarilor. Or, preluarea unor acțiuni și exercitarea dreptului la vot de către acționari nu pot reprezenta acțiuni care să se circumscrie elementului material al infracțiunii, câtă vreme acționarul nu este funcționar public.

Englezu Radu Octavian

În privința referirilor la Legea nr.51/1995 și dispozițiile Codului civil privitoare la cauza ilicită, judecătorul constată că argumentele anterioare, expuse în cazul celorlalți intimati, sunt valabile. În aceeași categorie se circumscrie și pct.4, din moment ce la încheierea actului respectiv intimatul nu a acționat în calitate de funcționar public.

Cristescu Dorin Dănuț

La pct.2-4 petenții se referă la pretinse infracțiuni de fals și uz de fals, care au caracter special în raport de infracțiunea prev. de art.297 alin.1 C.pen. Or, se constată că nu acestea sunt acuzațiile care au făcut obiectul prezentului dosar penal și nici nu s-a dispus disjungerea cu privire la aceste fapte. În măsura în care petenții intenționează să se facă cercetări sub acest aspect, au posibilitatea că formuleze plângere penală.

În ceea ce privește acuzația de la pct.1, câtă vreme chiar petenții pleacă de la premisa că intimatul nu era administratorul SC Apromatco SA, nici nu putea avea calitatea de funcționar public pentru a putea comite infracțiunea de abuz în serviciu.

Dumitrache Bogdan

Se reține că intimatul, în calitate de executor judecătoresc, a încălcat dispozițiile art.49, 66-73 din Legea nr.58/1934, neîndeplinind procedura legală a somației și protestului, a nesocotit dispozițiile art.67 și urm. din Legea nr.99/1999 (nu a notificat debitorul și proprietarul acțiunilor

despre executare), nu a verificat caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor pretinse (art.379 C.proc.civ. 1865), respectiv a facilitat adjudecarea, cu încălcarea art.516 și 518 C.proc.civ.

În ceea ce privește verificarea caracterului cert, lichid și exigibil al creanțelor, în speță este vorba de bilete la ordin (cauza raportului juridic neavând importanță), investite la acea vreme cu formulă executorie de către instanțele de judecată. Așadar, nu i se poate reproșa intimatului încălcarea art.379 C.proc.civ.

De altfel, acestea erau acuzațiile aduse intimatului, faptul că nu a verificat caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor, însă petenții invocă și alte pretinse încălcări ale legii de către executor, în legătură cu care aveau deschisă calea la instanța civilă. De altfel, chiar aceștia învederează că în dosarul nr.500/2010 au fost anulate actele de executare.

În ceea ce privește pct.4, petenții susțin că adjudecarea s-a făcut fără plata prețului, făcând abstracție că mai întâi se adjudecă bunul, iar mai apoi se plătește prețul – art.544 C.proc.civ. 1865.

Judecătorul de cameră preliminară de la Curte constată că procurorul a apreciat corect că, în raport de acuzațiile aduse (extinse prin prezenta plângere de către petenți), nu a putut fi identificată nicio dispoziție pe care intimații să o fi încălcat. De altfel, este discutabil dacă poate fi schimbată încadrarea juridică din înșelăciune în infracțiunea de abuz în serviciu și dacă nu cumva era necesară o extindere (fiind acuzații diferite).

De menționat că prin sentința penală nr.106/18.03.2011 instanța a constatat că deși nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune deoarece contractele pretins frauduloase sunt încheiate de societățile Apromatco SA și Formby Trading Limited prin intermediul lui Sava Cătălin, iar de Pengana LLC prin intermediul lui Marin Vasile, iar existența infracțiunii de înșelăciune presupune ca la încheierea contractului reprezentantul societății să fie indus în eroare de către o altă persoană, condiție ce nu este îndeplinită în cauză întrucât între Sava Cătălin, în calitate de reprezentant al Apromatco SA și Formby Trading Limited și Marin Vasile a existat o înțelegere frauduloasă, presupusele fapte ale intimaților Sava Cătălin și Marin Vasile pot întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, respectiv complicitate la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor; astfel, în măsura în care Sava Cătălin a acționat în contra intereselor societății, încheind contracte împovărătoare pentru Apromatco SA, care au drept consecință preluarea patrimoniului acesteia de către Pengana LLC sau alte societăți, fapta acestuia ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu.

Așadar, acuzațiile din prezenta cauză trebuie să se raporteze strict la contratele pretins împovărătoare pentru Apromatco, după cum a menționat instanța de judecată, iar din acest punct de vedere judecătorul de cameră preliminară reține că nu se poate susține că Sava Cătălin și ceilalți intimați în cauză ar fi îndeplinit acte cu încălcarea legii, în calitate de funcționari publici, și astfel s-ar fi cauzat o pagubă ori o vătămare a drepturilor și intereselor legitime ale petenților.

Față de toate aceste considerente, în baza art.341 alin.6 lit.a C.proc.pen. judecătorul de cameră preliminară **va respinge ca inadmisibilă plângerea formulată de petenta SC ARGUS SYSTEM SRL împotriva soluțiilor de clasare dispuse prin ordonanța nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, față de intimații – suspecți.**

În art.341 alin.6 lit.a C.proc.pen. **va respinge ca nefondate (în raport de infracțiunea de abuz în serviciu și complicitate la această infracțiune – art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308, 309 C.pen. și art.5 C.pen., cu reținerea și a art.48 C.pen.), respectiv ca inadmisibile (în raport de infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000) plângerile formulate de petenții SC ARBORIA MANUFACTURING SRL, SC APROMATCO SA, FORMBY TRADING LIMITED, EDEN LLC, GRIGORIU ADRIAN și TOMA AURICA, în contradictoriu cu intimații SAVA CĂTĂLIN, MARIN VASILE, ZLATE ANDREI, ENGLEZU RADU OCTAVIAN, CRISTESCU DORIN DĂNUȚ și DUMITRACHE BOGDAN, împotriva soluțiilor de**

clasare dispuse prin ordonanța nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție.

În baza art.275 alin.2 C.proc.pen. va obliga petenții, cu excepția SC ARGUS SYSTEM SRL, la plata către stat a sumei de 300 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art.341 alin.6 lit.a C.proc.pen. respinge ca inadmisibilă plângerea formulată de petenta **SC ARGUS SYSTEM SRL**, cu sediul în mun. București, str. Jiului, nr.10, cu sediul procesual ales în mun. București, str. A. D. Xenopol, nr.4, ap.2-3, sector 1, radiată din 16.06.2016, împotriva soluțiilor de clasare dispuse prin ordonanța nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, față de intimații – suspecti.

În art.341 alin.6 lit.a C.proc.pen. respinge ca nef fondate (în raport de infracțiunea de abuz în serviciu și complicitate la această infracțiune – art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308, 309 C.pen. și art.5 C.pen., cu reținerea și a art.48 C.pen. respectiv ca inadmisibile (în raport de infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000) plângerile formulate de petenții **SC ARBORIA MANUFACTURING SRL**, cu sediul în mun. București, bd. Timișoara, nr.50, et.1, ap. camera 9, sector 6 și sediul procesual ales în mun. București, str. A. D. Xenopol, nr.4, ap.2-3, sector 1, CUI 6599759, **SC APROMATCO SA**, cu sediul în mun. București, str. Lipscani, nr.33, sector 3, cu sediul procesual ales în mun. București, str. A. D. Xenopol, nr.4, ap.2-3, sector 1, CUI 331730, **FORMBY TRADING LIMITED**, cu sediul în 229, Arch. Makarios III Avenue, Meliza Court, et.4, 3015, Limasol, Cipru și sediul procesual ales în mun. București, str. A. D. Xenopol, nr.4, ap.2-3, sector 1, **EDEN LLC**, cu sediul în 1120, 20th Street, N.W. S-300-RLK, Washington, DC 20036, U.S.A., cu sediul procesual ales în mun. București, str. A. D. Xenopol, nr.4, ap.2-3, sector 1, **GRIGORIU ADRIAN** și **TOMA AURICA**, ambii domiciliat în mun. București, str. A. D. Xenopol, nr.4, ap.2-3, sector 1, în contradictoriu cu intimații **SAVA CĂTĂLIN**, domiciliat în mun. București, str. Vasile Cârlova, nr.2, bl.A7bis, sc.1, et.5, ap.98, sector 3, **MARIN VASILE**, domiciliat în mun. București, str. Mihail Sebastian, nr.15, sc1, et.2, ap.5, sector 5, **ZLATE ANDREI**, domiciliat în mun. București, Splaiul Independenței, nr.2J, sc.1, et.3, ap.19, sector ? **ENGLEZU RADU OCTAVIAN**, domiciliat în mun. Brăila, bd. Dorobanților, nr.9, bl.A9, sc.1, et.3, ap.12, **CRISTESCU DORIN DĂNUȚ**, domiciliat în mun. București, str. Mitropolit Filaret, nr.69, sector 4 și **DUMITRACHE BOGDAN**, domiciliat în mun. București, str. Constantin Tănase, nr.1, sector 2, împotriva soluțiilor de clasare dispuse prin ordonanța nr.287/P/2010 din 13.04.2018 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție.

În baza art.275 alin.2 C.proc.pen. obligă petenții, cu excepția SC ARGUS SYSTEM SRL, la plata către stat a sumei de 300 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi, 06.06.2019.

**Judecător de cameră preliminară
MIHAI VALENTIN**

**Grefier,
RĂDUȚ CLAUDIA DENISA**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de 30.05.2019

Curtea constituită din:

Judecător de cameră preliminară: MIHAI VALENTIN

Grefier: RĂDUȚ CLAUDIA DENISA

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de **procuror RAMONA JĂRDIEANU**.

Pe rol se află judecarea cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petenții SC EDEN LLC PRIN ADMINISTRATOR TOMA AURICĂ, SC APROMATCO SA PRIN ADMINISTRATOR GRIGORIU ADRIAN, SC ARBORIA MANUFACTURING SRL PRIN ADMINISTRATOR TOMA AURICĂ, SC ARGUS ALARM SYSTEM SRL PRIN ADMINISTRATOR GRIGORIU ADRIAN, SC FORMBY TRADING LTD PRIN REPRZENTANT TOMA AURICĂ, GRIGORIU ADRIAN ȘI TOMA AURICĂ împotriva ordonanței nr.483/II-2/2018 din data de 12.11.2018 și a ordonanței de clasare pronunțată la data de 13.04.2018 în dosarul nr.287/P/2010, ambele ordonanțe fiind pronunțate de Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Infrajeciunilor Asimilate Infrajeciunilor de Corupție.

La apelul nominal făcut în camera de consiliu, au răspuns petenții Grigoriu Adrian și Toma Aurica personal și asistați juridic de apărător ales, SC Eden LLC și SC Arboria Manufacturing SRL prin administrator Toma Aurica, fiind asistate juridic de apărător ales, SC Apromatco SA prin administrator Grigoriu Adrian și SC Formby Trading LTD prin reprezentant Toma Aurica și asistate juridic de apărător ales, intimații Cristescu Dorin Dănuț personal și asistat juridic de apărător ales, avocat Ioan Selircea cu împuternicire avocațială nr.2733942/29.05.2019 depusă la dosar, Marin Vasile personal și asistat juridic de apărător ales, avocat Panaitescu Ion, cu împuternicire avocațială nr.3169410/2019 atașată la fila nr.172 din dosar, Sava Cătălin personal și asistat juridic de apărător ales, avocat Mavhima Elena Viorica, cu împuternicire avocațială nr.3179959/2019 atașată la fila nr.173 din dosar, lipsind intimații Dumitrache Bogdan, Englezu Radu Octavian, reprezentat juridic de apărător ales, avocat Mavhima Elena Viorica cu împuternicire avocațială nr.3179957/06.03.2019 depusă la fila nr.143 din dosar și Zlate Andrei, reprezentant juridic de apărător ales, avocat Pîrvu Liviu Narcis, cu împuternicire avocațială nr.314229/17.12.2018 atașată la fila nr.34 din dosar.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a învederat depunerea la dosar a notelor scrise din partea intimaților Marin Vasile, Englezu Radu și Sava Cătălin, după care,

Judecătorul de cameră preliminară constată că se impune existența unui mandat special pentru petenții-persoane juridice, petentul Grigoriu Adrian fiind mandatat convențional și nu reprezentant legal.

La interpelarea instanței vizând calitatea de reprezentant, apărătorul ales al intimatului Marin Vasile precizează că aceste chestiuni vizează problema admisibilității plângerilor formulate.

Apărătorul ales al intimatului Zlate Andrei, având cuvântul, depune la dosar note scrise prin care înțelege să invoce aceleași chestiuni, instanța punând deja în vedere petenților

Grigoriu și Toma Aurica să facă dovada mandatului, sens în care au depus la dosar dovezi care nu reprezintă un mandat special.

Apărătorul ales al petenților, având cuvântul, precizează că în ceea ce privește mandatul numiților Grigoriu și Toma Aurica, există la dosar anexate notelor de ședință depuse de către avocatul Marin Vasile- suspect în dosarul de cercetare penală, documente care au parvenit prin comisie rogatorie de la poliția din Cipru.

Din aceste documente rezultă fără dubiu că numiții Grigoriu și Toma Aurica au calitatea de administratori ai acestor firme.

Atât timp cât o autoritate publică a atestat această calitate precum și documentele pe care apărarea le-a depus la dosar și din care rezultă mandatul pe care cele două părți îl au în ceea ce privește cele două firme, nu se poate vorbi despre lipsa acestuia.

Apărătorul ales al intimaților Englezu Radu și Sava Cătălin, apreciază că acest mandat nu există, iar din analiza înscrisurilor existente la dosar rezultă că administratorii SC Formby nu au cunoștință despre existența vreunui mandat, despre afacerile derulate de această societate în România începând cu anul 2003, astfel că susținerile sunt lipsite de substanță.

Apărătorul ales al intimatului Cristescu Dorin Dănuț, lasă la aprecierea instanței această chestiune.

Apărătorul ales al petenților, având cuvântul, solicită a se avea în vedere că aceste documente se regăsesc în dosarul de urmărire penală, astfel că justifică atât interesul cât și calitatea și mandatul.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că mandatul trebuie să fie special, cu privire la o anumită cauză, iar pe de altă parte mandatul trebuie să fie unul actual raportat la momentul depunerii plângerii, ori aceste condiții nu sunt îndeplinite cu privire la SC Eden și Formby.

Judecătorul de cameră preliminară, față de împrejurarea că avocatul petenților este mandatar convențional pentru toate societățile comerciale, apreciază că nu există o problemă cu privire la calitatea de reprezentant în această cauză.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe noi de administrat, **Judecătorul de cameră preliminară**, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere:

Apărătorul ales al petenților, având cuvântul, solicită admiterea plângerii formulate, apreciind că prin ordonanța de clasare dispusă, s-a ignorat hotărârea instanței penale pronunțată în dosarul nr.6556/2/2018 din care a rezultat că este prematur introdusă plângerea împotriva ordonanței de clasare, fiind cert că plângerea care face obiectul prezentului dosar este justificată.

În ceea ce privește interesul, solicită a se avea în vedere că petenții au studiat toate documentele care se regăsesc la dosarul de cercetare penală.

Este adevărat că s-a ridicat problema mandatului special, însă toate cesiunile privind pachetul majoritar de acțiuni de la Formby care avea un contract valid prin care au fost preluate aceste acțiuni, se poate constata că celelalte transferuri ale acestor acțiuni la trei societăți au fost controlate de către Marin Vasile, neexistând niciun document financiar din care să rezulte că acest transfer s-a materializat și printr-un preț al cesiunilor.

Mai mult, dacă se analizează aceste contracte de mandat pe care Marin Vasile le-a încheiat, se poate observa că în preambulul contractului, nu apare ce mandat a avut Marin Vasile pentru încheierea acelor contracte de cesiune.

Din documentele parvenite din SUA a rezultat că cel care administratorul acestei firme era Marin Vasile.

Apreciază că toate aceste chestiuni sunt fictive, în speță fiind vorba despre documente false, astfel că petenții justifică un interes important sub toate aspectele, inclusiv cu privire la modalitatea în care acest grup infracțional a preluat atât acțiunile cât și patrimoniul SC Apromatco.

O autoritate publică din România nu poate să treacă cu vederea aceste aspecte privind procedura de preluare a pachetului majoritar de acțiuni prin administratorul SC Apromatco

care a avut o conveniență cu avocatul Marin Vasile și avocatul propriilor firme ale petentului Grigoriu Adrian care avea sediul profesional la Apromatco, cunoștea toate documentele din sediul acestei societăți, având astfel acces la toate informațiile.

De asemenea, au inițiat aceste societăți care au preluat pachetul majoritar de acțiuni prin acele documente, au inițiat o executare silită frauduloasă, toate bunurile fiind preluate de SC Connect Real care aparține lui Zlate Andrei (nepotul avocatului Marin Vasile).

Astfel, s-a uzat de faptul că au obținut pachetul majoritar de acțiuni prin aceste acte false, după care s-a trecut la executarea unor creanțe fictive pe baza unor ordine de plată întocmite fără vreun mandat din partea Adunării Generale și fără participarea acționarului majoritar care era SC Eden.

În ceea ce privește SC Arboria Manufacturing SRL, solicită a se avea în vedere că a fost prima societate care a obținut pachetul majoritar de acțiuni a SC Apromatco.

În momentul care s-au efectuat actele de privatizare, cea care a cumpărat pachetul majoritar a fost SC Arboria.

Cu privire la SC Formby Trading LTD, menționează că această societate a preluat pachetul de acțiuni de la SC Arboria și ulterior a pachetul a fost predat la SC Eden.

Astfel, toate societățile au fost coordonate de către Adrian Grigoriu și este firesc să aibă interes pentru a se descoperi adevărul în ceea ce privește modalitatea în care au fost preluate atât acțiunile cât și patrimoniul SC Apromatco.

Prin ordonanța de clasare și prin faptul că procurorul Ionela Crina Bălan a apreciat că acest dosar nu ar mai fi de competența Direcției Naționale Anticorupție raportat la decizia CCR, s-a produs o gravă eroare materială întrucât s-a apreciat că în perioada 15.08.1999-01.09.2009 avocatul Marin Vasile ar fi fost suspendat din funcție.

Atât timp cât din patrimoniul Apromatco au fost preluate toate aceste valori imobiliare, fiind vândute la fier vechi inclusiv șinele de cale ferată și macaralele care existau în incinta aceluși imobil, a fost sesizat organul de urmărire penală și după ce s-a făcut demolarea abuzivă, s-a întocmit un proces-verbal de constatare a acestor fapte prin care această fabrică a fost distrusă.

Mai mult, în interiorul acelei fabrici erau utilaje care valorau sute de mii de euro și nimeni nu cunoaște unde au ajuns acele utilaje.

Apreciază că atât timp cât Marin Vasile era și administratorul altor societăți, atât timp cât toate aceste contracte de cesiune a pachetului majoritar de acțiuni au fost atestate de acest avocat, care în același timp era și avocatul SC Apromatco, abuzul în serviciu și exercitarea de operațiuni financiare incompatibile cu funcția sunt dovedite, iar vătămarea petenților este majoră.

În ceea ce privește infracțiunea de operațiuni incompatibile cu funcția, apreciază că aceasta este una de rezultat atât timp cât aceste operațiuni au produs efecte și în baza acestor cesiuni au fost preluate și activele societății, fiind evident că se demonstrează interesul și vătămarea.

Solicită a se avea în vedere că în volumul nr.4, fila nr.430 din dosarul de urmărire penală există un document eliberat de UNBR în care se precizează în mod clar că Marin Vasile a fost suspendat din exercitarea profesiei de avocat începând cu data de 15 august 1999 prin Decizia nr.2869/1999 a Consiliului Baroului București pentru neplata taxelor contribuțiilor profesionale, sancțiune care a fost ridicată începând cu data de 01.09.1999.

Astfel, această disjungere și declinare de competență, a avut la bază această eroare materială.

În ceea ce privește respingerea ca inadmisibilă a ordonanței de clasare, nu s-a avut în vedere hotărârea pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală, nefiind cercetată de către procurorul ierarhic superior.

Conchizând, solicită admiterea plângerii și trimiterea dosarului la Direcția Națională Anticorupție pentru a soluționa plângerea împotriva ordonanței de clasare.

Apărătorul ales al intimaților Englezu Radu și Sava Cătălin, având cuvântul, apreciază că plângerea este inadmisibilă întrucât a mai fost soluționată o dată, sens în care solicită respingerea acesteia.

Câtă vreme această plângere a fost soluționată, apreciază că o a doua plângere cu un conținut mai explicit este inadmisibilă, astfel încât achiesează la concluziile Ministerului Public formulate în scris.

Cu privire la calitatea procesuală activă și interesul, apreciază că singurii îndreptățiți să se plângă ar fi reprezentanții SC Apromatco.

În ceea ce privește criticile formulate cu privire la Sava Cătălin vizând faptul că nu ar fi fost respectate anumite prevederi ale Legii nr.31/1990, solicită a se avea în vedere că urmărirea penală în acest dosar a început în anul 2011 și s-a dispus ca urmare a unei sentințe penale pronunțate de Curtea de Apel București care a admis plângerea împotriva soluției de neîncepere a urmăririi penale cu privire la infracțiunea de înșelăciune.

Curtea de Apel a reținut că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acelei infracțiuni, însă a punctat faptul că, dacă s-ar considera că actele întocmite de către Sava Cătălin în calitate de administrator al SC Apromatco și Formby ar fi frauduloase, atunci s-ar pune problema existenței unei infracțiuni de abuz în serviciu.

La momentul 2011 infracțiunea de abuz în serviciu avea un conținut juridic care a fost modificat prin Decizia CCR 405/2016 care a adăugat o condiție în plus și anume acele acte presupus a fi frauduloase să fi fost efectuate cu încălcarea unor norme din legislația penală.

Analizând materialul probator și aspectele care s-au întâmplat în dosar ulterior anului 2011, respectiv pronunțarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la mandatul pe care l-a avut Sava Cătălin în încheierea contractelor 60,61,62, respectiv dacă a acționat în mod legal în calitate de administrator al SC Apromatco și Formby, rezultă că prin decizie s-a stabilit că acest mandat este perfect valabil și Sava Cătălin a avut mandat de reprezentare și a acționat conform legii.

O primă critică a petenților se referă la încălcarea art.227 din Legea nr.31/1990 cu privire la faptul că Sava Cătălin și-ar fi asumat prin încheierea notelor de negocieri din anul 2007 o obligație de diligență cu privire la dizolvarea și lichidarea SC Apromatco, solicitând a se avea în vedere că este vorba despre o obligație de diligență care nu s-a finalizat în vreun fel, iar pe de altă parte, toată procedura insolvenței, falimentului, este guvernată de lege sub patronajul judecătorului sindic.

Se mai invocă de către petenți încălcarea dispozițiilor din Codul civil cu privire la mandata în sensul că Sava Cătălin l-ar fi substituit pe petentul Grigoriu Adrian și pe firmele acestuia în contractele de negocieri din anul 2003 și 2007.

În acest sens există un mandat începând cu anul 2001 în ceea ce privește SC Formby pe teritoriul României, Sava Cătălin încheind numeroase acte juridice necontestate de Grigoriu Adrian până în prezent, astfel încât apreciază că această susținere nu are suport probatoriu.

Se mai invocă încălcarea disp. art.153 din Legea nr.31/1990 vizând contractul nr.60/2007, reținându-se că Sava Cătălin în calitate de administrator al SC Apromatco, s-ar fi angajat să vândă două imobile care au depășit 50% din activul societății, solicitând a se avea în vedere că a fost o singură promisiune de vânzare-cumpărare, această vânzare nefiind efectuată de Sava Cătălin, nefiind finalizat și înregistrat vreun patrimoniu din acest punct de vedere.

Critica anterioară cu privire la existența contractului de mandat în ceea ce îl privește pe Sava Cătălin în relație cu Formby este și răspunsul apărării la al patrulea punct, respectiv aceeași încălcare a dispozițiilor privitoare la regulile de mandat, materialul probator fiind exhaustiv în această materie.

Cu privire la critica vizând chitanța din 16.06.2007 prin care s-ar fi încălcat dispoziții legale din Legea nr.656/2002 cu privire depășirea plafonului de casă, chiar dacă s-ar admite ultima ipoteză este o sancțiune contravențională.

Se mai invocă încălcarea dispozițiilor art.106 din Legea nr.31/1990 în ceea ce privește constituirea de garanții în vederea dobândirii acțiunilor aparținând Apromatco.

Solicită a se avea în vedere că acțiunile nu au fost cumpărate de către SC Apromatco și nici nu au fost dobândite de către această societate.

Acțiunile au fost înstrăinate de către Formby către Pengana iar Apromatco a fost societatea care a garantat.

Astfel, apreciază că interpretarea dată art.136 din Legea nr.31/1990 care se referă la răscumpărarea propriilor acțiuni din fondurile proprii în interesul terților nu-și găsește justificarea în prezenta cauză întrucât, în esență, prin contractele nr.61,62 nu s-a instituit nicio garanție reală asupra vreunui imobil.

Biletele la ordin au fost emise ca o garanție în temeiul acestui contract, nefiind folosite pentru cumpărarea de acțiuni, ci pentru garantarea acestor obligații asumate prin contractul de fidejusiune, iar cu privire la împrejurarea dacă Sava Cătălin era sau nu abilitat să emită aceste bilete la ordin, solicită a se avea în vedere că acesta era administrator unic și nu există niciun text de lege care să interzică efectuarea acestui tip de operațiuni, respectiv emiterea de bilete la ordine chiar și în alb de către administrator.

O altă critică pe care petenții au înțeles să o aducă se referă la încălcarea art.21 din OUG nr.15/1996, apreciind că această obligație aparține cesionarului, respectiv SC Pengana și nu SC Apromatco care nu justifică un interes.

În ceea ce-l privește pe intimatul Englezu Radu, apreciază că acesta nu putea fi subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu, nefiind funcționar public.

Apărătorul ales al intimatului Marin Vasile, având cuvântul, solicită respingerea plângerii ca inadmisibilă în baza art.341 alin.6 lit. a Cpp.

Se invocă de către petenți că prin necomunicarea ordonanței de clasare s-a adus atingere drepturilor fundamentale cum ar fi dreptul la apărare, aspect față de care s-a apreciat că ordonanța este lovită de nulitate absolută.

Necomunicarea unei soluții absolventă de răspundere penală nu este aptă să lezeze drepturile fundamentale cum ar fi dreptul la viață, petenții nefăcând dovada că în lipsa comunicării le-a fost lezat un astfel de drept.

De asemenea, s-a susținut că prin necomunicarea soluției de clasare petenții au fost privați de dreptul la apărarea controlului ierarhic, putând fi admisă ipoteza că procurorul ierarhic superior nu ar fi controlat soluția, având un caracter clandestin.

Niciun act de procedură nu se comunică părților sau persoanelor îndreptățite să primească asemenea acte până când procurorul ierarhic superior nu verifică actul în cauză.

Decizia nr.475/2017 a CCR se referă la traseul actului de la emitent până la destinatar.

În privința infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu calitatea de către intimatul Marin Vasile, apreciază că niciunul dintre petenții din prezenta cauză nu justifică un interes legitim pentru a formula o plângere împotriva soluției de clasare dispusă față de infracțiunea prev. de art.12 din Legea nr.78/2000, întrucât nu li s-a creat nicio vătămare a intereselor legitime.

Există un RIL referitor la aplicarea disp. art.278 ind.1 Cpp față de ANI care reclama întotdeauna calitatea procesuală activă după ce procurorul sesizat de ANI pronunța o soluție de clasare față de cei care nu își justificau averile.

Se mai susține că în privința altor persoane care au fost cercetate în cauză pentru abuz în serviciu trebuia analizată legislația care reglementează respectivele profesii.

La fila nr.12 pct.2 a plângerii, i se impută intimatului aceleași fapte care la fila nr.8 pct.2 petenții i le atribuiă lui Sava Cătălin, de unde reiese că se află într-o stare de gravă confuzie în legătură cu calitatea de autor al faptelor pentru care a fost cercetat.

I se mai reproșează intimatului la pct.4 din plângere că a atestat acte de cesiune care nu corespund realității ori un avocat poate să ateste identitatea părților și să dea dată certă unor acte juridice la întocmirea cărora asistă.

S-a mai invocat că intimatul nu a raportat în 24 de ore Oficiul Național pentru Prevenirea Spălării Banilor cu privire la o plată ori se pune întrebarea care este paguba, vătămarea și ce interes justifică autorii plângerii, nefăcând distincția dintre plângere și denunț.

S-a mai criticat că intimatul a organizat adunări generale ale acționarilor cu încălcarea Legii nr.31/1990, respectiv că a încheiat și atestat contractul între Sava Cătălin și el însuși, cunoscând faptul că Sava Cătălin nu ar mai deține acele acțiuni.

Apărătorul ales al intimatului Zlate Andrei, având cuvântul, solicită respingerea plângerii, apreciind că nu există un interes legitim ci dimpotrivă plângerea formulată nu vizează apărarea unor interese legitime.

Actele de urmărire penală nu au putut fi făcute din cauza petentului Grigoriu Adrian și a soției sale Toma Aurica, apreciind că aceștia urmăresc tergiversarea soluționării cauzei.

Dacă dosarul era la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se clarificau faptele de bază și anume totul a pornit de la un import de utilaje făcut de o societate controlată de Grigoriu Adrian, s-au creat acte fictive pentru un import dublu și aceste acte fictive s-au folosit după interesul acestora ca să manevreze aparent sume de bani, să obțină acțiuni.

Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat legalitatea unui contract, a constatat că reprezentarea de către Sava Cătălin a SC Formby a întrunit condițiile de formă și fond și acea tranzacție a avut loc, invocând un act încheiat între SC Eden- societate reprezentată de Toma Aurica avându-i acționari pe cei doi și Formby – societate reprezentată de Grigoriu Adrian având ca acționari aceleași două persoane.

Cu privire la SC Arboria, Formby, Grigoriu Adrian și Toma Aurica solicită a se constata că în raport cu Zlate Andrei nu au niciun interes legitim în soluția dată de procuror cu privire la clasarea pentru abuzul în serviciu descris în plângere.

Din acest punct de vedere, chiar dacă instanța va trece peste aspectele precizate inițial, plângerea este inadmisibilă.

S-a invocat încălcarea de către intimat a art.111 și 113 din Legea nr.31/1990 pe motiv că Zlate Andrei ar fi invocat la data de 20.08.2005 în AGA ori exercitarea dreptului de vot nu poate constitui faptă de abuz în serviciu.

S-a mai invocat încălcarea de către intimat a art.966 VCC ori Zlate Andrei era administrator la SC Connect Real SRL și în această calitate, a încheiat contracte de preluare la data de 16.11.2010 a drepturilor litigioase de la Camilari LLS în condițiile în care fusese începută o executare silită.

Potrivit procedurii de la acel moment, începerea executării silite nu se putea face de către executor din propria voință, se verifica executarea silită, se investea titlul cu formulă executorie, se încuviința executarea silită, procedând la dispoziția și sub unica putere a unui judecător.

O prezumție puternică de legalitate a acelei executări silite exista și astfel se pune întrebarea cum se poate invoca încălcarea unei legi.

Nici măcar nu s-a afirmat că ar fi cunoscut caracterul ilicit al contractului pe baza unor probe care s-ar afla la dosar.

Cu privire la preluarea de către BGA a Instal Energie SRL și cu privire la votul AGA Apromatco exercitat de către BGA prin administratorul său Zlate Andrei, nici măcar nu s-a invocat ce text de lege a fost încălcat pentru a se putea discuta despre o infracțiune de abuz în serviciu.

În ceea ce privește legalitatea deținerii de către BGA a acțiunilor emise de către Apromatco, apreciază că nu mai există nicio discuție.

Apărătorul ales al intimatului Cristescu Dorin Dănuț, având cuvântul, solicită respingerea plângerii ca inadmisibilă, iar în subsidiar respingerea acesteia ca nefondată.

Menționează că în dosar există soluția de respingere a acestei plângeri pronunțată prin ordonanța din data de 02.08.2018, reținându-se în mod corect că urmărirea penală s-a realizat cu respectarea normelor care garantează aflarea adevărului și respectarea drepturilor părților.

Această soluție a fost comunicată părților, apreciind că judecătorul de cameră preliminară care a soluționat prin încheierea din data de 22.10.2018 plângerea formulată de către petenți a reținut că procurorul adjunct s-a pronunțat fără a analiza chestiuni de fond, astfel că nu putea să reprezinte o obligație pentru procurorul șef care ulterior a respins plângerea ca inadmisibilă.

Solicită a se avea în vedere că substanța acestui dosar nu se află în partea soluționată de către Direcția Națională Anticorupție, apreciind că în mod legal și temeinic a constatat că acele infracțiuni de abuz în serviciu nu subzistă în sarcina vreunui dintre intimați.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că plângerea petenților este inadmisibilă sub două aspecte, respectiv pentru că dreptul de a formula plângere împotriva soluției de netrimitere în judecată și ulterior împotriva soluției de respingere a acestei soluții de către procurorul ierarhic superior la judecătorul de cameră preliminară aparține numai persoanei care justifică un interes legitim ori simpla sesizare a organului de urmărire penală nu îndreptățește nicio persoană la formularea unei astfel de plângeri, întrucât legiuitorul face o distincție clară între plângere și denunț chiar dacă autorii sesizării și-au intitulat actele de sesizare.

Pe de altă parte, în mod corect procurorul ierarhic superior a reținut că a mai fost depusă o plângere cu privire la aceeași ordonanță datată din 13.04.2018.

Petenții au susținut că această ordonanță nu le-a fost comunicată, ceea ce este o soluție corectă atât timp cât soluția de clasare se comunică persoanelor interesate aflând pe cale incidentală la data de 15.06.2018 de existența acestei soluții de clasare.

La data de 10.06.2018, petenții au formulat o plângere adresată procurorului ierarhic superior care a fost soluționată la data de 02.08.2018 iar ulterior, la data de 24.08.2018, s-au adresat judecătorului de cameră preliminară invocând în principiu necomunicarea soluției de clasare.

Instanța s-a pronunțat în sensul respingerii plângerii ca prematur introdusă, reținând ca argument principal că procurorul ierarhic superior nu s-a pronunțat cu privire la anumite aspecte de fond ori acesta nu era un argument suficient pentru respingerea plângerii ca prematur introdusă, având în vedere cazurile limitativ prevăzute de art.341 alin.6 Cpp care prevăd în mod expres ce anume poate face judecătorul de cameră preliminară într-o astfel de procedură.

Petenții au susținut că nu au cunoscut argumentele ce au stat la baza soluției de clasare, însă, odată ce dosarul a ajuns în fața judecătorului de cameră preliminară, aceștia au putut lua cunoștință de conținutul acestei ordonanțe și ar fi putut completa motivele plângerii însă nu au făcut acest lucru, așteptând să se pronunțe judecătorul de cameră preliminară și ulterior au reluat procedura plângerii la procurorul ierarhic superior, plângere care a fost respinsă în mod corect ca inadmisibilă.

Având în vedere că nu se pot formula două plângeri cu același conținut privind același act jurisdicțional, în mod evident soluția firească este aceea de respingere ca inadmisibilă.

Apărătorul ales al petenților, având cuvântul în replică, apreciază că acest dosar este extrem de simplu de interpretat întrucât se impune a se avea în vedere că toată averea care a fost în patrimoniul familiei Grigoriu a fost transferată de la acesta la intimatul Marin Vasile.

Toate documentele au fost atestate și semnate de avocatul Marin Vasile, urmând a se avea în vedere că prin aceste acțiuni și prin aceste contracte de cesiune s-a încălcat art.13 din Legea nr.51/1995, avocatul Marin Vasile făcând acte și fapte de comerț, respectiv activități financiare incompatibile cu profesia, precum și acea eroare materială săvârșită de procuror în sensul că avocatul ar fi fost suspendat și astfel nu se mai impune cercetarea avocatului Marin Vasile prin prisma acestei infracțiuni stabilite de Legea nr.78/2000.

Solicită amânarea pronunțării, pentru a depune la dosar concluzii scrise.

În urma studierii dosarului de urmărire penală, a constatat că în perioada în care avocatul Pârvu Liviu Narcis era magistrat, a pronunțat trei soluții pozitive în favoarea intimatului Zlate Andrei și a firmelor controlate de acesta, la acest moment reprezentându-l pe intimatul Zlate Andrei, astfel că aceste aspecte pot fi puse sub semnul suspiciunii rezonabile.

Apărătorul ales al intimatului Zlate Andrei, având cuvântul în replică, apreciază că afirmația avocatului petenților este extrem de jignitoare, solicitând consemnarea aspectelor menționate de acesta, întrucât dorește să se folosească de conținutul acestora.

Confirmă că a soluționat cauze privind această speță la momentul la care era judecător la Secția Comercială și precizează că nu a cunoscut niciuna din părți, pronunțând chiar soluții care i-au favorizat pe petenți, aceste aspecte fiind aflate după 3-4 ani de la momentul intrării în avocatură.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 391 alin. 1 Cod procedură penală va stabili o dată a pronunțării ulterioară dezbaterilor, sens în care,

DISPUNE:

Stabilește pronunțarea la data de 06.06.2019.

Pronunțată în ședința din camera de consiliu din data de 30.05.2019.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ
MIHAI VALENTIN

GREFIER,
RĂDUȚ CLAUDIA DENISA